

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/2341

2022/EES/70/01

frá 14. desember 2016

um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri

(*endurúttefning*) (*)

EVROÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 53. gr., 62. gr. og 114 gr. (1. mgr.),

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins (1),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð (2),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB (3) hefur nokkrum sinnum verið breytt í veigamiklum atriðum (4). Þar sem um frekari breytingar verður að ræða er rétt að endurúttefna þá tilskipun til glöggvunar.
- 2) Á innri markaðinum ættu stofnanir um starfstengdan lífeyri að eiga þess kost að starfa í öðrum aðildarríkjum jafnframt því að tryggja öfluga vernd og öryggi fyrir sjóðfélaga og lífeyrisþega starfstengdra lífeyriskerfa.
- 3) Þessi tilskipun miðar að lágmarkssamræmingu og ætti því ekki að koma í veg fyrir að aðildarríkin haldi í eða samþykki frekari ákvæði til að vernda sjóðfélaga og lífeyrisþega starfstengdra lífeyriskerfa, að því tilskildu að slík ákvæði séu í samræmi við skuldbindingar aðildarríkjanna samkvæmt lögum Sambandsins. Tilskipun þessi varðar ekki málefni félagsmála-, vinnu-, skatta- eða samningalöggjafar í hverju landi eða hvort lífeyrir í aðildarríkjunum sé fullnægjandi.
- 4) Markmiðið með þessari tilskipun er að tryggja góða stjórnunarhætti, upplýsingagjöf til sjóðfélaga og gagnsæi og öryggi starfstengda lífeyriskerfisins, í því skyni að auðvelda frekar hreyfanleika launafólks milli aðildarríkja.
- 5) Umtalsverður munur er á skipulagi og reglum um stofnanir um starfstengdan lífeyri í aðildarríkjunum. Bæði stofnanir um starfstengdan lífeyri og líftryggingafélög starfrækja starfstengd lífeyriskerfi. Því er ekki viðeigandi að beita sömu nálgun á allar stofnanir um starfstengdan lífeyri. Framkvæmdastjórnin og Evrópska eftirlitsstofnunin (Evrópska

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 354, 23.12.2016, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2021 frá 5. febrúar 2021 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) við EES-samninginn (bíður birtingar).

(1) Stjútíð. ESB C 451, 16.12. 2014, bls. 109.

(2) Afstaða Evrópuþingsins frá 24. nóvember 2016 (hefur enn ekki verið birt í *Stjórnartíðindunum*) og ákvörðun ráðsins frá 8. desember 2016.

(3) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB frá 3. júní 2003 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjútíð. ESB L 235, 23.9.2003, bls. 10).

(4) Sjá A-hluta I. viðauka.

vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010⁽⁵⁾, ættu að taka tillit til mismunandi siðvenja aðildarríkjanna í starfsemi sinni og ákveða skipulag stofnana um starfstengdan lífeyri, með fyrirvara um innlenda félagsmála- og vinnulöggjöf.

- 6) Með tilskipun 2003/41/EB var tekið fyrsta skrefið í lagasetningu um innri markað fyrir starfstengdan lífeyri í öllu Sambandinu. Raunverulegur innri markaður fyrir starfstengdan lífeyri skiptir miklu máli fyrir hagvöxt og atvinnusköpun í Sambandinu og til að takast á við þau brýnu verkefni sem fylgja samfélagi þar sem aldur fólks fer hækkandi. Þeirri tilskipun, sem er frá árinu 2003, hefur ekki verið breytt í veigamiklum atriðum til að innleiða áhættumiðaða stjórnun- arhætti fyrir stofnanir um starfstengdan lífeyri. Viðeigandi reglur og eftirlit í Sambandinu og einstökum aðildarríkjum skipta miklu máli við mótun öruggs og tryggts starfstengds lífeyris í öllum aðildarríkjunum.
- 7) Að meginreglu ættu stofnanir um starfstengdan lífeyri, ef við á, að taka tillit til þess markmiðs að tryggja jafnvægi milli kynslóða innan starfstengdra lífeyriskerfa með því að stefna að sanngjarnri dreifingu áhættu og ávinnings milli kynslóða í starfstengdum lífeyri.
- 8) Nauðsynlegt er að grípa til viðeigandi aðgerða til að bæta enn frekar viðbótar séreignalífeyrissparnað á borð við starfstengd lífeyriskerfi. Þetta er mikilvægt þar eð almannatryggingakerfi verða fyrir sífellt meiri þrýstingi, sem felur í sér að í enn ríkari mæli muni starfstengdar lífeyrisgreiðslur koma til viðbótar við önnur eftirlaun. Stofnanir um starfstengdan lífeyri gegna mikilvægu hlutverki í langtíma fjármögnun hagkerfis Sambandsins og í að veita trygg eftirlaun. Þær eru ómissandi hluti hagkerfis Sambandsins með eignir að andvirði 2 500 milljarða evra fyrir hönd um það bil 75 milljóna sjóðfélaga og lífeyrisþega. Bæta ætti starfstengdar lífeyrisgreiðslur, án þess þó að dregið sé í efa verulegt mikilvægi lífeyristryggingar almannatryggingakerfa, sem veita örugga, varanlega og árangursríka félagslega vernd, sem ættu að tryggja sanngjörn lífskjör á efri árum og ættu því að vera kjarninn í því að stuðla að styrkari félagsgerð Evrópu.
- 9) Í ljósi lýðfræðilegrar þróunar í Sambandinu og stöðu ríkisfjármála aðildarríkjanna er starfstengdur lífeyrir dýrmæt viðbót við lífeyristryggingar almannatryggingakerfa. Traust lífeyriskerfi felur í sér fjölbreytt úrval afurða, fjölbreyttar stofnanir, svo og árangursríkar og skilvirkar eftirlitsaðferðir.
- 10) Aðildarríkin ættu að vernda launþega gegn fátækt á efri árum og mæla fyrir viðbótarlífeyriskerfum sem tengjast ráðningarsamningum sem viðbótarvernd við lífeyri frá hinu opinbera.
- 11) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum, sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, fylgt, einkum réttinum til verndar persónuupplýsingum, frelsi til atvinnurekstrar, eignarrétti, réttinum til almennra kjarasamninga og sameiginlegra aðgerða og réttinum til öflugrar neytendaverndar, einkum með því að tryggja aukid gagnsæi lífeyris, upplýsta einstaklingsbundna skipulagningu fjármála og starfsloka, svo og að greiða fyrir starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri sem nær yfir landamæri og flutning lífeyriskerfa yfir landamæri. Þessari tilskipun á að hrinda í framkvæmd í samræmi við þessi réttindi og meginreglur.
- 12) Sé stofnunum um starfstengdan lífeyri auðveldað að stunda starfsemi sem nær yfir landamæri og flytja lífeyriskerfi yfir landamæri, með því að skýra viðeigandi málsmeðferðarreglur og ryðja ónaúðsynlegum hindrunum úr vegi, gæti það haft jákvæð áhrif á hlutaðeigandi fyrirtæki og starfsmenn þeirra, sama í hvaða aðildarríki þeir starfa, með miðlægri stýringu á þeirri þjónustu sem lífeyrisþegum er veitt.
- 13) Starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri sem nær yfir landamæri ætti ekki að hafa áhrif á innlenda félagsmála- og vinnulöggjöf sem á við um starfstengd lífeyriskerfi í gistaðildarríkinu og sem gildir um tengsli milli fyrirtækisins sem býður lífeyriskerfið („aðildarfyrirtæki“) og sjóðfélaga og lífeyrisþega. Starfsemi sem nær yfir landamæri og flutningur á lífeyriskerfum yfir landamæri eru aðgreind og ættu að falla undir mismunandi ákvæði. Leiði flutningur á lífeyriskerfi yfir landamæri til starfsemi sem nær yfir landamæri ættu ákvæðin um starfsemi sem nær yfir landamæri þá að gilda.
- 14) Ef aðildarfyrirtæki og stofnun um starfstengdan lífeyri eru staðsett í sama aðildarríki telst það í sjálfu sér ekki vera starfsemi sem nær yfir landamæri þótt sjóðfélagar og lífeyrisþegar hafi búsetu í öðru aðildarríki.

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1094/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska vátrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/79/EB (Stjtíð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 48).

- 15) Aðildarríki ættu að taka tillit til þess að nauðsynlegt er að vernda lífeyrisréttindi launþega sem eru sendir tímabundið til starfa í öðru aðildarríki.
- 16) Þrátt fyrir að tilskipun 2003/41/EB hafi öðlast gildi hefur starfsemi sem nær yfir landamæri verið takmörkuð vegna mismunandi innlendrar félagsmála- og vinnulöggjafar. Þá eru veigamiklar varúðarhindranir enn til staðar sem valda því að dýrara er fyrir stofnanir um starfstengdan lífeyri að reka lífeyriskerfi yfir landamæri. Að auki þarf að efla núverandi lágmarksvernd fyrir sjóðfélaga og lífeyrisþega. Þetta er þeim mun mikilvægara þar sem áhætta vegna langlífis og markaðsáhætta hvílir í auknum mæli á herðum sjóðfélaga og lífeyrisþega fremur en á stofnuninni um starfstengdan lífeyri eða aðildarfyrirtækinu. Þá þarf að auka núverandi lágmarksupplýsingagjöf til sjóðfélaga og lífeyrisþega.
- 17) Varfærnisreglunum, sem mælt er fyrir um þessari tilskipun, er ætlað hvort tveggja, að tryggja víðtækt öryggi lífeyrisþega í framtíðinni með setningu strangra eftirlitsstaðla og að auðvelda trausta, varfærna og skilvirka stjórnun starfstengdra lífeyriskerfa.
- 18) Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að vera algjörlega aðskildar frá aðildarfyrirtækjum og vera reknar á grundvelli fjármögnunar með það að markmiði að annast eftirlaunagreiðslur. Stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru reknar með þetta eitt að markmiði ættu að hafa frelsi til að veita þjónustu og frelsi til fjárfestinga, þó með fyrirvara um samræmdar varfærniskröfur, óháð því hvort litið er á slíkar stofnanir um starfstengdan lífeyri sem lögaðila.
- 19) Aðildarríkin ættu, í samræmi við nálægðarregluna, að bera áfram fulla ábyrgð á uppbyggingu lífeyriskerfa sinna og á því hvernig þau ákveða hvaða hlutverki hver og ein stoðanna þriggja í lífeyriskerfum einstakra aðildarríkja gegnir. Innan ramma annarrar stoðarinnar ættu þau einnig að bera fulla ábyrgð á hlutverki og starfsemi hinna ýmsu stofnana sem greiða út starfstengd lífeyrisréttindi, s.s. lífeyrissjóða atvinnugreina, lífeyrissjóða félaga og líftryggingafélaga. Tilskipuninni er ekki ætlað að draga þessa heimild aðildarríkja í efa, heldur hvetja þau til að byggja upp fullnægjandi, öruggan og sjálfbæran, starfstengdan lífeyri og greiða fyrir starfsemi sem nær yfir landamæri.
- 20) Framkvæmdastjórnin ætti, með tilliti til þess að nauðsynlegt er að bæta starfstengdan lífeyri, að skapa umtalsverðan virðisauka á vettvangi Sambandsins með því að grípa til frekari aðgerða til að styðja samstarf aðildarríkja við aðila vinnumarkaðarins við að bæta lífeyriskerfi samkvæmt annarri stoð og með því að setja á laggirnar nefnd háttsettra sérfræðinga til að efla lífeyrissparnað samkvæmt annarri stoð í aðildarríkjum, m.a. að stuðla að miðlun bestu starfsvenja milli aðildarríkja, einkum að því er varðar starfsemi sem nær yfir landamæri.
- 21) Landsbundnar reglur um þátttöku sjálfstætt starfandi einstaklinga í stofnunum um starfstengdan lífeyri eru mismunandi. Í sumum aðildarríkjunum geta stofnanir um starfstengdan lífeyri ýmist starfað á grundvelli samninga við atvinnugreina-samtök þar sem sjóðfélagarnir koma fram sem sjálfstætt starfandi eða með beinum samningum við sjálfstætt starfandi og launaða einstaklinga. Í sumum aðildarríkjunum getur sjálfstætt starfandi einstaklingur einnig orðið aðili að stofnun um starfstengdan lífeyri ef sjálfstætt starfandi einstaklingurinn starfar sem vinnuveitandi eða veitir fyrirtæki faglega þjónustu sína. Í sumum aðildarríkjunum geta sjálfstætt starfandi einstaklingar ekki orðið aðilar að stofnun um starfstengdan lífeyri nema að uppfylltum tilteknum skilyrðum, þ.m.t. eru skilyrði sem eru lögbundin með félagsmála- og vinnulöggjöf.
- 22) Stofnanir, sem starfrækja almannatryggingakerfi sem hafa þegar verið samræmd á vettvangi Sambandsins, ættu að vera undanskildar gildissviði þessarar tilskipunar. Þó ætti að taka tillit til sérstöðu stofnana um starfstengdan lífeyri sem bæði starfrækja almannatryggingakerfi og starfstengd lífeyriskerfi í einu og sama aðildarríkinu.
- 23) Stofnanir sem eru reknar samkvæmt meginreglunni um fjármögnun sem hluti af skyldubundnu almannatryggingakerfi falla ekki undir þessa tilskipun.
- 24) Fjármálastofnanir, sem nýta sér nú þegar lagaramma Sambandsins, ættu alla jafnan að falla utan gildissviðs þessarar tilskipunar. Þó er mikilvægt að tryggja að þessi tilskipun leiði ekki til röskunar á samkeppni vegna þess að í sumum tilvikum bjóða slíkar stofnanir einnig þjónustu innan starfstengdra lífeyriskerfa. Komast má hjá slíkri röskun með því að beita varfærniskröfum þessarar tilskipunar gagnvart rekstri starfstengds lífeyris hjá líftryggingafélögum í samræmi við i.–iii. lið a-liðar og ii.–iv. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB⁽⁶⁾. Framkvæmdastjórnin skal einnig hafa vökult eftirlit með aðstæðum á markaðinum fyrir starfstengdan lífeyri og meta hvort unnt sé að rýmka valfrjálsa beitingu þessarar tilskipunar þannig að hún nái einnig til annarra fjármálastofnana sem starfa samkvæmt lögum.

⁽⁶⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB frá 25. nóvember 2009 um stofnun og rekstur fyrirtækja á sviði váttrygginga og endurtrygginga (Gjaldþolsáætlun II) (Stjtíð. ESB L 335, 17.12.2009, bls. 1).

- 25) Þar eð stofnanir um starfstengdan lífeyri miða að því að tryggja fjárhagslegt öryggi á eftirlaunaárum ættu réttindagreiðslur frá þeim alla jafnan að vera greiðslur til æviloka, tímabundnar greiðslur, eingreiðslur eða hvaða samsetning þeirra sem er.
- 26) Mikilvægt er að tryggja að eldra fólk og fatlaðir lendi ekki í þeim aðstæðum að þurfa að búa við fátækt og að það geti notið mannsæmandi líf skjara. Viðeigandi trygging fyrir áhættu er tengist ævilíkum manna í starfstengdum lífeyriskerfum er mikilvægur þáttur í baráttunni gegn fátækt og óöryggi meðal aldraðra. Þegar lífeyriskerfi er komið á ættu vinnuveitendur og launamenn, eða fulltrúar þessara tveggja hópa, að skoða þann möguleika að í lífeyriskerfinu felist einnig trygging sem nær yfir áhættu vegna langlífis og skertrar starfsgetu auk lífeyris til eftirlifenda sem voru á framfæri hins látna.
- 27) Það getur auðveldað eftirlit í aðildarríkjum ef þeim er gefinn kostur á að undanskilja stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem starfrækja lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar eru samtals innan við 100, frá gildissviði innlendrar framkvæmdarlöggjafar, án þess þó að slíkt grafi undan eðlilegri starfsemi innri markaðarins í þessum geira. Þetta ætti þó ekki að grafa undan rétti slíkra stofnana um starfstengdan lífeyri til að tilnefna fjárfestingarstjóra með staðfestu í öðru aðildarríki og með tilhlýðilegt umboð til að stýra fjárfestingasafni þeirra og vörsluaðila eða vörslufyrirtæki með staðfestu í öðru aðildarríki og með tilhlýðilegt umboð til að annast vörslu á eignum þeirra. Aðildarríki ættu, hvað sem öðru líður, að beita tilteknum ákvæðum varðandi fjárfestingareglur og stjórnkerfi gagnvart stofnunum um starfstengdan lífeyri sem starfrækja lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar eru samtals fleiri en 15.
- 28) Stofnanir eins og „Unterstützungskassen“ í Þýskalandi, þar sem sjóðfélagar hafa engin lagaleg réttindi til tiltekinna fjárhæðar réttindagreiðslna og hagsmunir þeirra eru varðir með lögboðinni skyldutryggingu gegn gjaldþroti, ættu ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 29) Í því skyni að vernda sjóðfélaga og lífeyrisþega ættu stofnanir um starfstengdan lífeyri að takmarka starfsemi sína þannig að hún nái aðeins til þeirrar starfsemi sem um getur í þessari tilskipun og starfsemi sem af henni leiðir.
- 30) Ef til þess kemur að aðildarfyrirtæki verður gjaldþrota standa sjóðfélagar andspænis þeirri hættu að missa bæði starf sitt og áunnin lífeyrisréttindi sín. Þetta skapar þá nauðsyn að tryggja að skýr skil séu á milli aðildarfyrirtækisins og stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og að mælt sé fyrir um lágmarksvarfærnisviðmiðanir í því skyni að vernda sjóðfélaga. Þegar mælt er fyrir um slíkar viðmiðanir ætti að taka tillit til aðgangs stofnana um starfstengdan lífeyri að verndarkerfum lífeyris eða sambærilegum kerfum sem vernda áunnin réttindi sjóðfélaga og lífeyrisþega gegn vanskilaáhættu aðildarfyrirtækisins.
- 31) Umtalsverður munur er á því í aðildarríkjunum hvernig stofnanir um starfstengdan lífeyri starfa og hvernig eftirliti með þeim er hátað. Í sumum aðildarríkjum getur eftirlit verið haft bæði með sjálfri stofnuninni um starfstengdan lífeyri og einnig einingum eða félögum sem heimilað er að stýra slíkum stofnunum um starfstengdan lífeyri. Aðildarríki skulu vera fær um að taka tillit til slíkrar sérstöðu svo fremi sem allar kröfur, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, séu uppfylltar. Aðildarríkin skulu einnig vera fær um að heimila váttryggingafyrirtækjum og öðrum fjármálafyrirtækjum að stýra stofnunum um starfstengdan lífeyri.
- 32) Stofnanir um starfstengdan lífeyri eru lífeyrisstofnanir með félagslegan tilgang sem veita fjármálaþjónustu. Þær eru ábyrgar fyrir greiðslu starfstengdra lífeyrisréttinda og af þeim sökum ættu þær að uppfylla tiltekin lágmarksviðmið um varfærni að því er varðar starfsemi þeirra og rekstrarskilyrði, að teknu tilliti til innlendra reglna og hefða. Þó ætti ekki að fara með slíkar stofnanir sem veitendur fjármálaþjónustu eingöngu. Félagslegt hlutverk þeirra og þríhliða samband milli starfsmanns, vinnuveitanda og stofnunar um starfstengdan lífeyri ætti að njóta fullnægjandi viðurkenningar og stuðnings sem leiðbeinandi meginreglur þessarar tilskipunar.
- 33) Ef stofnanir um starfstengdan lífeyri, í samræmi við landslög, stýra eftirlaunasjóðum sem hafa ekki réttarstöðu lögaðila og samanstanda af lífeyriskerfum einstakra sjóðfélaga þar sem eignir eru aðskildar frá eignum stofnana um starfstengdan lífeyri, ættu aðildarríki að geta litið svo á að sérhver eftirlaunasjóður sé stakt lífeyriskerfi í skilningi þessarar tilskipunar.
- 34) Vegna feikilegs fjölda stofnana um starfstengdan lífeyri í tilteknum aðildarríkjum er nauðsynlegt að finna hagnýta lausn á því hvernig hægt er að veita stofnunum um starfstengdan lífeyri starfsleyfi fyrirfram. Ef, á hinn bóginn, stofnun um starfstengdan lífeyri æskir þess að stýra kerfi í öðru aðildarríki ætti að krefjast þess að lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu hafi veitt leyfi fyrir fram.
- 35) Með fyrirvara um innlenda félagsmála- og vinnulöggjöf um skipulag lífeyriskerfa, þ.m.t. skylduáðild og niðurstöður almennra kjarasamninga, skulu stofnanir um starfstengdan lífeyri hafa möguleika á að veita þjónustu sína í öðrum

aðildarríkjum að fengnu starfsleyfi frá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki stofnunar um starfstengdan lífeyri. Heimila ætti stofnunum um starfstengdan lífeyri að samþykkja greiðslur frá fyrirtækjum í öðrum aðildarríkjum og að starfrækja lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagarnir eru í fleiri en einu aðildarríki. Þetta gæti hugsanlega leitt til töluverðrar stærðarhagkvæmni fyrir þessar stofnanir, bætt samkeppnishæfni atvinnulífsins í Sambandinu og ýtt undir hreyfanleika vinnuafli.

- 36) Ef stofnun um starfstengdan lífeyri með staðfestu í einu aðildarríki nýtir sér réttinn til að starfrækja starfstengt lífeyriskerfi, sem samið er um í öðru aðildarríki, ætti hún að fara að öllu leyti að ákvæðum gildandi félagsmála- og vinnulöggjafar í gistaðildarríkinu að svo miklu leyti sem það varðar starfstengd lífeyriskerfi, t.d. skilgreiningu og greiðslu eftirlauna og skilyrði varðandi yfirfærslu lífeyrisréttinda. Skýra ætti gildissvið varfærnisreglna til að tryggja réttarvissu vegna starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri yfir landamæri.
- 37) Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að geta yfirfært lífeyriskerfi til annarra stofnana um starfstengdan lífeyri yfir landamæri í Sambandinu til að auðvelda skipulagningu starfstengds lífeyris á vettvangi Sambandsins. Flutningur ætti að vera háður leyfi lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eftir að það lögbæra yfirvald hefur móttengið samþykki lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri sem flytur lífeyriskerfið. Flutningurinn og skilyrðin sem tengjast honum ættu að vera háð fyrirframsamþykki meirihluta viðkomandi sjóðfélaga og lífeyrisþega eða, eftir því sem við á, meirihluta fulltrúa þeirra, s.s. vörsluaðilar kerfis sem byggir á fjárvörslusjóði.
- 38) Ef um er að ræða flutning á hluta lífeyriskerfis ætti rekstrarhæfi bæði flutta hlutans og þess hluta lífeyriskerfisins sem varð eftir að vera tryggður og réttindi allra sjóðfélaga og lífeyrisþega ættu að njóta fullnægjandi verndar eftir flutninginn með því að krefjast þess að bæði afhendingar- og viðtökustofnanirnar um starfstengdan lífeyri, eigi fullnægjandi og viðeigandi eignir til að standa undir tryggingaskuldinni vegna flutta hlutans og þess hluta kerfisins sem varð eftir.
- 39) Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur, í því skyni að auðvelda samræmingu eftirlitsaðferða, óskað eftir upplýsingum frá lögbærum yfirvöldum í samræmi við valdheimildirnar sem henni eru faldar með reglugerð (ESB) nr. 1094/2010. Enn fremur ætti Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin að geta miðlað málum ef ágreiningur kemur upp milli viðkomandi lögbærra yfirvalda vegna yfirfærslu lífeyriskerfis yfir landamæri að öllu leyti eða að hluta.
- 40) Það er grundvallarskilyrði að reikna tryggingaskuld með varfærni til að tryggja að unnt sé að standa við skuldbindingar um greiðslu eftirlauna, bæði til lengri og skemmri tíma. Reikna ætti váttryggingaskuld á grundvelli viðurkenndra tryggingafræðilegra aðferða og hún skal vottuð af tryggingafræðingi eða öðrum sérfræðingi á því sviði. Velja skal hámarksvexti með varfærni í samræmi við viðeigandi innlendar reglur. Lágmarksfjárhæð váttryggingaskuldar ætti að nægja bæði fyrir réttindagreiðslum sem þegar eru greiddar til lífeyrisþega og verða greiddar áfram sem og fyrir skuldbindingum sem myndast vegna áunninna lífeyrisréttinda sjóðfélaga. Tryggingafræðilega starfsemi ættu einstaklingar með þekkingu á tryggingastærðfræði og fjármálastærðfræði að annast og ætti sú þekking að vera í samræmi við stærð, eðli, og umfang þeirrar áhættu sem innbyggð er í starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri og það hversu flókin hún er og skulu viðkomandi einstaklingar geta sýnt fram á að þeir búi yfir viðeigandi reynslu með vísan í gildandi, faglega menntun og hæfi eða aðra staðla.
- 41) Verulegur munur er í aðildarríkjunum á því til hvers konar áhættu tryggingar taka hjá stofnun um starfstengdan lífeyri. Heimaaðildarríki skulu því eiga þess kost að setja viðbótarreglur sem eru ítarlegri en þær sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun um útreikning á tryggingaskuld.
- 42) Gera ætti kröfur um nægar og viðeigandi eignir til að standa undir tryggingaskuld, vernda hagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega lífeyriskerfisins ef aðildarfyrirtækið verður gjaldþrota.
- 43) Aðildarríkin ættu, í því skyni að stuðla að jöfnum samkeppnisskilyrðum innlendra stofnana um starfstengdan lífeyri og þeirra sem starfa yfir landamæri, að taka tillit til fjármögnunarkrafna bæði innlendra stofnana um starfstengdan lífeyri og þeirra sem starfa yfir landamæri.
- 44) Oft getur það verið aðildarfyrirtækið en ekki sjálf stofnunin um starfstengdan lífeyri sem sér annaðhvort fyrir nægum tryggingum vegna hvers konar áhættu sem tengist ævilikum manna eða ábyrgist tiltekin réttindi eða árangur af fjárfestingum. Í sumum tilvikum er það þó sjálf stofnunin um starfstengdan lífeyri sem sér um þessa tryggingu eða ábyrgðir og skuldbindingar þess aðila sem greiðir til hennar eru einungis bundnar til greiðslu nauðsynlegra framlaga. Við þær aðstæður ætti viðkomandi stofnun um starfstengdan lífeyri að hafa eiginfjárgrunn sem byggir á virði tryggingaskuldar og áhættufjármagns.

- 45) Stofnanir um starfstengdan lífeyri eru langtímafjárfestar. Að öllu jöfnu er ekki unnt að innleysa eignir þessara stofnana um starfstengdan lífeyri í neinum öðrum tilgangi en að sjá fyrir eftirlaunum. Í því skyni að verja réttindi sjóðfélaga og lífeyrisþega á fullnægjandi hátt ættu stofnanir um starfstengdan lífeyri enn fremur að vera færar um að velja eignaskiptingu sem fellur nákvæmlega að eðli og gildistíma skuldbindinga þeirra. Þess vegna er þörf fyrir skilvirkt eftirlit sem og nálgun við fjárfestingarreglur sem veita stofnunum um starfstengdan lífeyri nægilegan sveigjanleika til að ákveða öruggustu og skilvirkustu fjárfestingarstefnuna og skyldar þær til að sýna varfærni. Sé farið að varfærnisreglunni krefst það fjárfestingarstefnu sem er sniðin að samsetningu sjóðfélaga sérhverrar stofnunar um starfstengdan lífeyri.
- 46) Með því að beita varfærnisreglunni sem meginreglunni að baki fjárfestingum og með því að stofnunum um starfstengdan lífeyri sé gert kleift að stunda rekstur yfir landamæri er hvatt til þess að sparifé sé aftur beint í geirann fyrir starfstengdan lífeyri og þar með stuðlað að efnahagslegum og félagslegum framförum.
- 47) Eftirlitsaðferðir og –venjur eru mismunandi í aðildarríkjunum. Þess vegna ættu aðildarríkin að hafa nokkuð valfrelsi um nákvæmar fjárfestingareglur sem þau æskja að setja um stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru á þeirra yfirráðasvæði. Þessar reglur ættu þó ekki að takmarka frjálsa fjármagnsflutninga nema slíkt sé réttlætjanlegt út frá varfærnisþjórnarmiði.
- 48) Tilskipun þessi ætti að tryggja stofnunum um starfstengdan lífeyri tilhlýðilegt frelsi í fjárfestingum. Þar eð að stofnanir um starfstengdan lífeyri eru fjárfestar til mjög langs tíma með litla lausafjánhættu eru þær í aðstöðu til að fjárfesta í bundnum eignum, s.s. hlutabréfum og öðrum gerningum með langtímaefnahagslýsingu sem ekki eru viðskipti með á skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga og skipulegum viðskiptavettvöngum innan varfærnismarka. Þær geta einnig nýtt sér kosti alþjóðlegrar fjölbreytni. Af þeim sökum ætti ekki að takmarka fjárfestingu í hlutabréfum í gjaldmiðlum öðrum en þeim sem skuldirnar eru í og í öðrum gerningum með langtímaefnahagslýsingu og viðskipti eru ekki með á skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga eða skipulegum viðskiptavettvöngum, í samræmi við varfærnisregluna til að vernda hagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega, að öðru leyti en út frá varfærni.
- 49) Túlkun á því hvað telst vera gerningar með langtímaefnahagslýsingu er víðfeðm. Slíkir gerningar eru óframseljanleg verðbréf og hafa því ekki aðgang að lausafjánhættu eftirmarkaða. Þeir gera oft kröfu um skuldbindingar til ákveðins tíma sem takmarkar markaðshæfi þeirra og ætti að túlka að feli í sér hlutdeild og skuldagerninga í, og lána til, óskráðra félaga. Óskráð fyrirtæki taka m.a. til verkefna tengd innviðum, óskráðra félaga sem vilja vaxa, fasteigna eða annarra eigna sem gætu hentað til langtímafjárfestinga. Verkefni tengd innviðum sem losa lítið af koltvísýringi og eru þolin gagnvart loftslagsbreytingum eru oft óskráðar eignir og treysta á langtímalán til fjármögnunar verkefna.
- 50) Stofnunum um starfstengdan lífeyri ætti að vera heimilt að fjárfesta í öðrum aðildarríkjum í samræmi við reglur heimaaðildarríkis síns til að draga úr kostnaði við starfsemi sem nær yfir landamæri. Gistiaðildarríkinu ætti því ekki að vera heimilt að gera frekari kröfur um fjárfestingar á hendur stofnunum um starfstengdan lífeyri sem eru í öðrum aðildarríkjum.
- 51) Einstaklingar þurfa að hafa skýra yfirsýn yfir uppsöfnuð lífeyrisréttindi sín frá lögboðnum og starfstengdum lífeyriskerfum, einkum ef þeir hafa safnað slíkum réttindum í fleiri en einu aðildarríki. Sú yfirsýn gæti náðst með því að koma á fót þjónustu sem fylgist með lífeyri alls staðar í Sambandinu, svipaða þeirri sem hefur þegar verið sett á laggirnar í einhverjum aðildarríkjum eftir að framkvæmdastjórnin birti hvítbók 16. febrúar 2012 undir fyrirsögninni „Stefna um fullnægjandi, öruggan og sjálfbæran lífeyri“ þar sem hvatt er til að þróa slíka þjónustu.
- 52) Ekki er unnt að draga úr ákveðinni áhættu með meginlegum kröfum sem endurspeglast í kröfum um váttryggingaskuld og fjármögnun en sem aðeins er unnt að taka á með kröfum um stjórnunarhætti. Því er brýnt að tryggja árangursríkt stjórnkerfi fyrir fullnægjandi áhættustjórnun og vernd sjóðfélaga og lífeyrisþega. Slík kerfi ættu að vera í réttu hlutfalli við stærð, eðli, umfang og starfsemi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og það hversu flókin hún er.
- 53) Launakjarastefna sem hvetur til óhófllegrar áhættusækni getur grafið undan traustri og skilvirkri áhættustjórnun stofnana um starfstengdan lífeyri. Meginreglur og kröfur um upplýsingaskyldu að því er varðar launakjarastefnu sem gilda um aðrar fjármálastofnanir í Sambandinu ættu einnig að gilda um stofnanir um starfstengdan lífeyri, en þó ætti að hafa í huga hið sérstaka stjórnunarkerfi stofnana um starfstengdan lífeyri í samanburði við aðrar fjármálastofnanir og nauðsyn þess að taka tillit til stærðar, eðlis og umfangs starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri og þess hversu flókin hún er.

- 54) Lykilstarfssvið er geta til að inna tiltekin stjórnunarleg verkefni af hendi. Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að búa yfir nægilegri getu til að sinna áhættustjórnun, innri endurskoðun og, eftir því sem við á, tryggingafræðilegum verkefnum. Auðkenning sérstaks lykilstarfssviðs ætti ekki að koma veg í fyrir að stofnanir um starfstengdan lífeyri ákveði upp á eigin spýtur hvernig það lykilstarfssvið sé skipulagt í raun nema annað sé tilgreint í þessari tilskipun. Þetta ætti ekki að hafa óþarflega þþyngjandi kröfur í för með sér þar sem taka ætti tillit til stærðar, eðlis og umfangs starfsemi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og þess hversu flókin hún er.
- 55) Aðilar sem stjórna stofnun um starfstengdan lífeyri í reynd ættu í sameiningu að vera hæfir og heiðarlegir og aðilar sem annast lykilstarfssvið ættu að hafa fullnægjandi þekkingu og reynslu og, eftir því sem við á, fullnægjandi menntun og hæfi. Einungis einstaklingar sem annast lykilstarfssvið ættu þó að sæta tilkynningarskyldu gagnvart lögbæru yfirvaldi.
- 56) Unnt ætti að vera fyrir einn aðila eða skipulagseiningu, að undanskildu innra endurskoðunarsviði, að annast fleiri en eitt lykilstarfssvið. Sá aðili eða skipulagseining sem annast lykilstarfssvið ætti þó að vera annar en sá sem annast sambærilegt lykilstarfssvið í aðildarfyrirtækinu. Aðildarríkin ættu að geta heimilað stofnun um starfstengdan lífeyri að annast lykilstarfssvið fyrir milligöngu sama aðila eða skipulagseiningar og aðildarfyrirtækið, að því tilskildu að stofnunin um starfstengdan lífeyri útskýri hvernig hún komi í veg fyrir eða stjórni hagsmunaaárekstrum við aðildarfyrirtækið.
- 57) Mikilvægt er að stofnanir um starfstengdan lífeyri bæti áhættustýringu sína en taki á sama tíma tillit til markmiðsins um sanngjarna dreifingu áhættu og ávinnings milli kynslóða í starftengdum lífeyri til að unnt sé að skilja til hlítar hugsanlegan veikleika í tengslum við sjálfbærni lífeyriskerfa og ræða það við viðkomandi lögbær yfirvöld. Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu, sem lið í áhættustjórnunarkerfi sínu, að taka saman áhættumat fyrir starfsemi sína sem tengist lífeyri. Það áhættumat ætti einnig að vera lögbærum yfirvöldum aðgengilegt og ætti m.a., ef við á, að taka til áhættu sem tengist loftslagsbreytingum, auðlindanotkun, umhverfinu, félagslegri áhættu og áhættu sem tengist virðisrýrnun eigna vegna breytinga á reglum („verðlausar eignir“)
- 58) Umhverfislegir, félagslegir og stjórnunarlegir þættir, eins og um getur í meginreglum um ábyrgar fjárfestingar, sem njóta stuðnings Sameinuðu þjóðanna, eru mikilvægir fyrir fjármögnunarstefnu og áhættustýringarkerfi stofnana um starfstengdan lífeyri. Aðildarríkin ættu að skylda stofnanir um starfstengdan lífeyri að greina sérstaklega frá því ef hugað er að slíkum þáttum í ákvörðunum um fjárfestingar og hvernig þeir eru liðir í áhættustýringarkerfi þeirra. Gildi og mikilvægi umhverfislegra, félagslegra og stjórnunarlegra þátta fyrir fjárfestingar lífeyriskerfis og með hvaða hætti tekið er tillit til slíkra þátta ætti að vera liður í þeim upplýsingum sem stofnun um starfstengdan lífeyri veitir samkvæmt þessari tilskipun. Það útilokar ekki að stofnun um starfstengdan lífeyri uppfylli skilyrðin með því að taka fram í slíkum upplýsingum að hún hugi ekki að umhverfislegum, félagslegum og stjórnunarlegum þáttum í fjárfestingarstefnu sinni eða að kostnaður lífeyriskerfis við að vakta gildi og mikilvægi slíkra þátta og hvernig tekið er tillit til þeirra sé ekki í réttu hlutfalli við stærð, eðli og umfang starfsemi hennar og það hversu flókin hún er.
- 59) Sérhvert aðildarríki ætti að krefjast þess að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri á yferráðasvæði þess geri ársreikninga og ársskýrslur þar sem fram kemur sérhvert lífeyriskerfi sem stofnunin um starfstengdan lífeyri rekur og, eftir því sem við á, ársreikningar og ársskýrslur fyrir hvert þeirra. Ársreikningarnir og ársskýrslurnar, sem gefa glögga mynd af eignum, skuldum og fjárhagsstöðu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, þar sem tekið er tillit til allra lífeyriskerfa sem stofnunin um starfstengdan lífeyri stýrir og viðurkenndir aðilar hafa samþykkt, eru mikilvæg upplýsingaheimild fyrir sjóðfélaga og lífeyrisþega kerfa sem og lögbær yfirvöld. Sér í lagi gera þær lögbærum yfirvöldum kleift að fylgjast með fjárhagslegum styrkleika stofnunar um starfstengdan lífeyri og að þau geti metið hvort stofnunin um starfstengdan lífeyri hafi getu til að standa við allar samningsbundnar skuldbindingar sínar. Birta ætti ársreikninga og ársskýrslur á vefsetri, ef mögulegt er, eða með öðrum hætti, t.d. með því að gera afrit aðgengileg sé þess óskað.
- 60) Fjárfestingarstefna stofnunar um starfstengdan lífeyri er ákvarðandi þáttur bæði fyrir öryggi og efnahagslega sjálfbærni starfstengdra lífeyriskerfa til lengri tíma. Stofnanirnar um starfstengdan lífeyri ættu því að setja fram og endurskoða, á að minnsta kosti þriggja ára fresti, greinargerð um meginreglur um fjárfestingar. Sú greinargerð ætti að vera aðgengileg lögbærum yfirvöldum, svo og sjóðfélögum og lífeyrisþegum í hverju lífeyriskerfi, sé þess óskað.
- 61) Stofnunum um starfstengdan lífeyri ætti að vera heimilt að fela þjónustuveitendum sem starfa fyrir þeirra hönd hvers konar starfsemi, m.a. lykilstarfssvið, að öllu leyti eða að hluta. Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að bera fulla ábyrgð á því að sinna öllum skyldum sínum samkvæmt þessari tilskipun þegar þær útvísta lykilstarfssviðum eða annarri

starfsemi. Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að gera skriflegan samning við þjónustuveitandann þegar starfsemi er útvistað. Samningar um þjónustu rekstrarlegs eðlis, t.d. um starfsfólk sem sinnir öryggismálum eða viðhaldsþjónustu, falla ekki undir þessa tilskipun.

- 62) Aðildarríkin ættu að eiga þess kost að gera kröfu um tilnefningu vörsluaðila í tengslum við vörslu eigna stofnana um starfstengdan lífeyri.
- 63) Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu, að teknu tilliti til eðlis lífeyriskerfisins sem komið hefur verið á og þeirrar stjórnsýslubyrði sem því fylgir, að veita greinargóðar og fullnægjandi upplýsingar til væntanlegra sjóðfélaga, sjóðfélaga og lífeyrisþega til að aðstoða þá við að taka ákvörðun um starfslok og tryggja mikið gagnsæi á öllum stigum kerfisins, þ.m.t. áður en aðild kemur, aðild (þ.m.t. áður en eftirlaunaaldri er náð) og eftir að lífeyristaka hefst. Einkum ætti að gefa upplýsingar um uppsöfnuð lífeyrisréttindi, áætlaðan lífeyri, áhættu og ábyrgðir, svo og kostnað. Ef áætlaður lífeyrir byggist á efnahagslegum sviðsmyndum ættu þessar upplýsingar einnig að innihalda neikvæða sviðsmynd sem ætti að vera öfgakennd en trúverðug. Ef sjóðfélagar bera fjárfestingaráhættu eru viðbótarupplýsingar um fjárfestingarsniðið, alla valkosti sem fyrir hendi eru og fyrri frammistöðu einnig afar mikilvægar. Upplýsingar ættu að fullnægja þörfum notandans og í þeim ætti að taka tillit til samnings Sameinuðu þjóðanna um réttindi fatlaðs fólks, einkum að því er varðar aðgengi og aðgang að upplýsingum, eins og kveðið er á um í 3. og 21. gr. þess samnings, eftir því sem við á. Aðildarríkin geta valið að tilgreina frekar hver geti veitt upplýsingarnar til væntanlegra sjóðfélaga, sjóðfélaga og lífeyrisþega, m.a. með milligöngu upplýsingaþjónustu um lífeyri.
- 64) Þegar tekið er tillit til sérstakra eiginleika lífeyriskerfa sem veita tiltekna fjárhæð lífeyris hefur hvorki fyrri frammistaða né kostnaðarsamsetning áhrif á lífeyrinn nema í undantekningartilvikum. Upplýsingar þar að lútandi ætti því einvörðungu að veita að því er varðar lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar bera fjárfestingaráhættu eða geta tekið ákvarðanir um fjárfestingar.
- 65) Veita ætti væntanlegum sjóðfélögum allar nauðsynlegar upplýsingar áður en þeir gerast aðilar að lífeyriskerfi til að þeir geti tekið upplýsta ákvörðun. Ef væntanlegir sjóðfélagar eiga ekkert val og eru sjálfskrafa skráðir í lífeyriskerfi ætti stofnunin um starfstengdan lífeyri að veita þeim helstu upplýsingar sem skipta máli um aðild þeirra þegar eftir inngöngu.
- 66) Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að taka saman fyrir sjóðfélaga greinargerð um lífeyrisréttindi þar sem er að finna helstu persónulegar upplýsingar auk almennra upplýsinga um lífeyriskerfið. Greinargerðin um lífeyrisréttindi ætti að vera skýr og ítarleg og ætti að geyma mikilvægar og videigandi upplýsingar til að auðvelda skilning á lífeyrisréttindum í tímans rás og milli kerfa og þjóna hreyfanleika vinnuafis.
- 67) Stofnanir um starfstengdan lífeyri ættu að upplýsa sjóðfélaga um útgreiðsluvalkosti með nægilegum fyrirvara áður en þeir fara á eftirlaun. Ef lífeyrir er ekki greiddur sem lífeyrir til lífstíðar ættu sjóðfélagar sem náglast eftirlaunaaldur að fá upplýsingar um á hvaða formi þessar greiðslur gætu verið til að auðvelda þeim að skipuleggja fjárhag sinn eftir starfslok.
- 68) Á meðan lífeyrir er greiddur út ættu lífeyrisþegar að fá áfram upplýsingar um bætur sínar og samsvarandi útgreiðsluvalkosti. Þetta er sérstaklega mikilvægt þegar lífeyrisþegar bera umtalsverða fjárfestingaráhættu á útgreiðslutímabilinu. Lífeyrisþegar ættu einnig að fá upplýsingar um hvers kyns lækkun á þeim bótum sem þeir eiga rétt á áður en til slíkrar lækunar kemur, eftir að tekin hefur verið ákvörðun sem leiðir til lækunar. Í samræmi við góðar starfsvenjur er mælst til þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri hafi samráð við lífeyrisþega áður en slík ákvörðun er tekin.
- 69) Lögbært yfirvald ætti að beita valdheimildum sínum með það helst í huga að vernda réttindi sjóðfélaga og lífeyrisþega og stöðugleika og styrkleika stofnana um starfstengdan lífeyri.
- 70) Umfang varfærnisefirlits er mismunandi milli aðildarríkja. Þetta getur valdið vandræðum ef stofnun um starfstengdan lífeyri þarf að fara að varfærnisreglum heimaaðildarríkis síns á sama tíma og hún þarf að fara að félagsmála- og vinnulöggjöf í gístiaðildarríki sínu. Dregið er úr réttaróvissu og tengdum viðskiptakostnaði ef skýrt er hvaða svið eru talin hluti af varfærnisefirliti, að því er varðar þessa tilskipun.
- 71) Innri markaður fyrir stofnanir um starfstengdan lífeyri krefst gagnkvæmrar viðurkenningar varfærnisviðmiðana. Lögbær yfirvöld heimaaðildarríkis stofnunar um starfstengdan lífeyri ættu að hafa eftirlit með því að stofnun um starfstengdan lífeyri fylgi þeim viðmiðunum. Aðildarríki ættu að fela lögbærum yfirvöldum nauðsynlegar valdheimildir til að grípa til fyrirbyggjandi ráðstafana eða ráðstafana til úrbóta ef stofnun um starfstengdan lífeyri fer ekki að einhverjum kröfum þessarar tilskipunar.

- 72) Mikilvægt er, til að tryggja árangursríkt eftirlit með útvistaðri starfsemi, m.a. allri síðari, endurútvistaðri starfsemi, að lögbær yfirvöld hafi aðgang að öllum viðeigandi gögnum sem þjónustuveitendur, sem starfsemi hefur verið útvistað til, varðveita, burtséð frá því hvort þeir eru eftirlitsskyldar einingar eða ekki, og hafi rétt til að gera vettvangsskoðanir. Til þess að lögbær yfirvöld geti tekið tillit til markaðsþróunar og til að tryggja að skilyrðunum um útvistun sé fylgt ættu þau að hafa nauðsynlegar valdheimildir til að óska eftir upplýsingum frá stofnunum um starfstengdan lífeyri og þjónustuveitendum um hvers kyns útvistaða starfsemi.
- 73) Gera ætti ráð fyrir upplýsingaskiptum milli lögbærra yfirvalda, annarra yfirvalda og stofnana sem hafa það hlutverk að efla fjármálastöðugleika og slíta lífeyriskerfum. Því er nauðsynlegt að tilgreina við hvaða skilyrði þessi upplýsingaskipti skulu vera möguleg. Þegar aðeins má greina frá upplýsingum með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda skulu þau, þegar svo ber undir, enn fremur setja það skilyrði fyrir samþykki sínu að farið sé að ströngum skilyrðum.
- 74) Öll vinnsla persónuupplýsinga samkvæmt þessari tilskipun, svo sem skipti eða miðlun persónuupplýsinga af hálfu lögbærra yfirvalda, ætti að vera í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 ⁽⁷⁾ og öll skipti eða miðlun upplýsinga af hálfu evrópskra eftirlitsyfirvalda samkvæmt þessari tilskipun ættu að vera í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ⁽⁸⁾.
- 75) Til að tryggja snuðulausa starfsemi innri markaðarins að því er varðar starfstengdan lífeyri sem er skipulagður á vettvangi Sambandsins ætti framkvæmdastjórnin, að höfðu samráði við Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina, að endurskoða og gefa skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar og leggja þá skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið eigi síðar en 13. janúar 2023.
- 76) Til að tryggja sanngjarna samkeppni milli stofnana ætti að framlengja umbreytingartímabilið sem heimilar váttryggingafélögum, sem falla undir gildissvið tilskipunar 2009/138/EB, að stunda starfsemi á sviði starfstengds lífeyris samkvæmt reglunum sem um getur í 4. gr. þessarar tilskipunar til 31. desember 2022. Því ætti að breyta tilskipun 2009/138/EB til samræmis við það.
- 77) Frekari þróun gjaldþolslíkana á vettvangi Sambandsins, svo sem HBS-líkansins (e. *holistic balance sheet*), er ekki raunhæf í reynd og ekki árangursrík með tilliti til kostnaðar og ávinnings, einkum vegna þess hve stofnanir um starfstengdan lífeyri í aðildarríkjunum og milli aðildarríkjanna eru fjölbreytilegar. Því ætti ekki að þróa meginlegar eiginfjákröfur, s.s. gjaldþolsáætlun II eða HBS-líkön sem af henni leiða, á vettvangi Sambandsins að því er varðar stofnanir um starfstengdan lífeyri, þar eð þær gætu dregið úr vilja atvinnurekenda til að koma á fót starfstengdum lífeyriskerfum.
- 78) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar tilskipunar, þ.e. að koma á lagamma Sambandsins sem tekur til stofnana um starfstengdan lífeyri, og því verður þar af leiðandi betur náð á vettvangi Sambandsins vegna umfangs eða áhrifa aðgerðarinnar er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálgæðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná því markmiði.
- 79) Í samræmi við sameiginlega pólitíska yfirlýsingu aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar frá 28. september 2011 um skýringaskjöl hafa aðildarríkin skuldbundið sig til að láta, í rökstuddum tilvikum, eitt eða fleiri skjöl fylgja tilkynningunni um lögleiðingarráðstafanir sínar til að útskýra sambandið milli efnisþátta tilskipunar og samsvarandi hluta landsbundinna lögleiðingargerninga. Að því er þessa tilskipun varðar telur löggjafinn að sending slíkra gagna sé réttlætunleg.
- 80) Skyldan til að taka þessa tilskipun upp í landslög skal takmarkast við þau ákvæði þar sem gerð er efnisleg breyting í samburði við fyrri tilskipanir. Skyldan til að taka óbreyttu ákvæðin upp í landslög leiðir af fyrri tilskipunum.
- 81) Þessi tilskipun ætti ekki að hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi fresti til að taka upp í landslög og beita tilskipunum sem eru tilgreindar í B-hluta I. viðauka.

⁽⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/679 frá 27. apríl 2016 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga og niðurfellingu tilskipunar 95/46/EB (almenna persónuverndarreglugerðin) (Stjtíð. ESB L 119, 4.5.2016, bls. 1).

⁽⁸⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. BÁLKUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari tilskipun eru settar reglur um stofnun og rekstur starfsemi sem stofnanir um starfstengdan lífeyri stunda.

2. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi gildir um stofnun um starfstengdan lífeyri. Í þeim tilvikum að stofnanir um starfstengdan lífeyri hafa ekki réttarstöðu lögaðila í samræmi við innlend lög skulu aðildarríkin beita þessari tilskipun annaðhvort gagnvart þessum stofnunum um starfstengdan lífeyri eða, með fyrirvara um 2. mgr., gagnvart aðilum sem veitt hefur verið starfsleyfi fyrir og bera ábyrgð á rekstri þeirra og koma fram fyrir þeirra hönd.

2. Tilskipun þessi gildir ekki um:

- a) stofnanir sem starfrækja almannatryggingakerfi sem falla undir reglugerðir Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 ⁽⁹⁾ og (EB) nr. 987/2009 ⁽¹⁰⁾,
- b) stofnanir sem falla undir tilskipanir Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB ⁽¹¹⁾, 2009/138/EB, 2011/61/ESB ⁽¹²⁾, 2013/36/ESB ⁽¹³⁾ og 2014/65/ESB ⁽¹⁴⁾,
- c) stofnanir sem reknar eru með gegnumstreymiskerfi,
- d) stofnanir þar sem starfsmenn aðildarfyrirtækisins hafa engan lagalegan rétt til réttinda og aðildarfyrirtækið getur innleyst eignirnar hvenær sem er og þarf ekki endilega að fullnægja skuldbindingum sínum um greiðslu eftirlauna,
- e) félög með sjóði sem ekki byggja á sjóðsöfnun í því skyni að greiða starfsmönnum sínum eftirlaun.

3. gr.

Beiting að því er varðar stofnanir um starfstengdan lífeyri sem starfrækja almannatryggingakerfi

Stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem starfrækja einnig skyldubundin atvinnutengd lífeyriskerfi sem litið er á sem almannatryggingakerfi sem falla undir reglugerðir (EB) nr. 883/2004 og (EB) nr. 987/2009, skulu falla undir þessa tilskipun að því er varðar þann hluta þeirra sem er vegna starfstengdra lífeyrisgreiðslna sem ekki eru skyldubundnar. Í slíku tilviki skal skuldbindingunum og samsvarandi eignum haldið aðgreindum og ekki skal unnt að yfirfæra þær til skyldubundinna lífeyriskerfa sem litið er á sem almannatryggingakerfi eða öfugt.

⁽⁹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa (Stjtíð. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 987/2009 frá 16. september 2009 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EB) nr. 883/2004 um samræmingu almannatryggingakerfa (Stjtíð. ESB L 284, 30.10.2009, bls. 1).

⁽¹¹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnáslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtíð. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

⁽¹²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtíð. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærnisefirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtíð. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/65/ESB frá 15. maí 2014 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipun 2002/92/EB og tilskipun 2011/61/ESB (Stjtíð. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 349).

*4. gr.***Valfrjáls beiting að því er varðar stofnanir sem falla undir tilskipun 2009/138/EB**

Heimaaðildarríki geta kosið að beita ákvæðum 9.–14. gr., 19.–22. gr., 23. gr. (1. og 2. mgr.) og 24.–58. gr. þessarar tilskipunar gagnvart rekstri líftryggingafélaga varðandi starfstengdan lífeyri í samræmi við i.–iii. lið a-liðar og ii.–iv. lið b-liðar í 3. mgr. 2. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB. Í því tilviki skal halda aðgreindum, stýra og skipuleggja allar eignir og skuldbindingar, sem samsvara rekstri varðandi starfstengdan lífeyri, og hafa þær aðgreindar frá allri annarri starfsemi líftryggingafélaganna, og enginn möguleiki skal vera á yfirfærslu.

Líftryggingafélög skulu, í tilvikinu sem um getur í fyrstu málsgrein þessarar greinar, og aðeins að því er varðar rekstur varðandi starfstengdan lífeyri, ekki falla undir 76.–86. gr., 132. gr., 134. gr. (2. mgr), 173. gr., 185. gr. (5. mgr.), 185. gr. (7. og 8. mgr.) og 209. gr. tilskipunar 2009/138/EB.

Heimaaðildarríkið skal tryggja að annaðhvort lögbær yfirvöld eða þau yfirvöld, sem bera ábyrgð á eftirliti með líftryggingafélögum, sem falla undir tilskipun 2009/138/EB, og það sé hluti af eftirlitsverkefnum þeirra, sannreyni að rekstur varðandi starfstengdan lífeyri sé algerlega aðskilinn öðrum rekstri.

*5. gr.***Litlar stofnanir um starfstengdan lífeyri og almannatryggingakerfi**

Aðildarríkin geta valið að beita ekki þessari tilskipun, að öllu leyti eða að hluta, að undanskildum 32.–35. gr., gagnvart öllum stofnunum um starfstengdan lífeyri, sem eru skráðar eða veitt hefur verið leyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, sem starfrækja lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar eru samanlagt færri en 100. Með fyrirvara um 2. mgr. 2. gr. skulu þessar stofnanir um starfstengdan lífeyri þó eiga rétt á að beita þessari tilskipun ef þær æskja þess. Einungis er heimilt að beita 11. gr. ef öll önnur ákvæði þessarar tilskipunar gilda. Aðildarríkin skulu beita 1. mgr. 19. gr. og 1. og 2. mgr. 21. gr. gagnvart öllum stofnunum um starfstengdan lífeyri, sem eru skráðar eða veitt hefur verið leyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, sem starfrækja lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar eru samanlagt fleiri en 15.

Aðildarríkin geta valið að beita 1.–8. gr., 19. gr. og 32.–35. gr. gagnvart stofnunum sem annast lögbodinn, starfstengdan lífeyri samkvæmt landslögum sem opinber yfirvöld ábyrgjast.

*6. gr.***Skilgreiningar.**

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 1) „stofnun um starfstengdan lífeyri“: stofnun, án tillits til rekstrarforms að lögum, sem rekin er með fjármögnun og er stofnuð aðskilin frá aðildarfyrirtæki eða atvinnugrein í þeim tilgangi að annast atvinnutengdar eftirlaunagreiðslur á grundvelli samkomulags eða samnings:
 - a) sem er gerður fyrir hvern og einn eða í heild milli vinnuveitanda eða vinnuveitenda og starfsmanns eða starfsmanna eða fulltrúa þeirra hvors eða hvorra um sig eða
 - b) sem er gerður við sjálfstætt starfandi aðila, fyrir hvern og einn eða í heild, í samræmi við löggjöf heima- og gístiaðildarríkjanna,og annast starfsemi sem rekja má beint til þess,
- 2) „lífeyriskerfi“: samningur, samkomulag, vörslusjóðsskjal eða reglur sem kveða á um greiðslu eftirlauna og þá með hvaða skilyrðum,
- 3) „aðildarfyrirtæki“: fyrirtæki eða annar aðili, hvort sem til þess teljast eða það samanstendur af einum eða fleiri lögaðilum eða einstaklingum, sem starfar sem vinnuveitandi eða er sjálfstætt starfandi eða með einhverri slíkri samsetningu og býður lífeyriskerfi eða greiðir framlög til stofnunar um starfstengdan lífeyri,

- 4) „eftirlaun“: réttindi sem eru greidd út þegar eftirlaunaaldri er náð eða þegar þess er vænst að honum verði náð eða þegar þau eru greidd sem viðbótarframlag, í formi greiðslna við andlát, örorku eða starfslok, eða í formi stuðningsgreiðslna eða þjónustu vegna sjúkdóms, fátæktar eða andláts. Í því skyni að stuðla að fjárhagslegu öryggi á eftirlaunaárum geta þessi réttindi verið í formi ævilangra greiðslna, tímabundinna greiðslna, eingreiðslna eða hvaða samsetningar þeirra sem er,
- 5) „sjóðfélagi“: einstaklingur, annar en lífeyrisþegi eða væntanlegur sjóðfélagi, sem á rétt á eða mun eiga rétt á eftirlaunum í krafti fyrri eða núverandi starfsemi sinnar í samræmi við ákvæði lífeyriskerfis,
- 6) „lífeyrisþegi“: aðili sem fær greidd eftirlaun,
- 7) „væntanlegur sjóðfélagi“: aðili sem uppfyllir skilyrði til að gerast aðili að lífeyriskerfi,
- 8) „lögbært yfirvald“: innlent yfirvald sem er tilnefnt til að inna af hendi þær skyldur sem kveðið er á um í þessari tilskipun,
- 9) „áhætta sem tengist ævilíkum manna“: áhætta tengd andláti, örorku og langlífi,
- 10) „heimaaðildarríki“: aðildarríkið þar sem stofnun um starfstengdan lífeyri hefur verið skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir og þar sem aðalskrifstofa hennar er í samræmi við 9. gr.
- 11) „gístiaðildarríki“: aðildarríkið þar sem félagsmála- og vinnulöggjöf sem tengist starfstengdum lífeyriskerfum á við um tengslin milli aðildarfyrirtækisins og sjóðfélaga eða lífeyrisþega,
- 12) „afhendingarstofnun um starfstengdan lífeyri“: stofnun um starfstengdan lífeyri sem flytur allar skuldir lífeyriskerfis eða hluta þeirra, tryggingaskuld og aðrar skyldur og réttindi, ásamt samsvarandi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé, til stofnunar um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir í öðru aðildarríki,
- 13) „viðtökustofnun um starfstengdan lífeyri“: stofnun um starfstengdan lífeyri sem tekur við öllum skuldum lífeyriskerfis eða hluta þeirra, tryggingaskuld og öðrum skyldum og réttindum, ásamt samsvarandi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé, frá stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir í öðru aðildarríki,
- 14) „skipulegur markaður“: skipulegur markaður eins og hann er skilgreindur í 21. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 15) „markaðstorg fjármálagerninga“: markaðstorg fjármálagerninga eins og skilgreint er í 22. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 16) „skipulegur viðskiptavettvangur“: skipulegur viðskiptavettvangur eins og hann er skilgreindur í 23. lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 2014/65/ESB,
- 17) „varanlegur miðill“: sérhvert tæki sem gerir sjóðfélaga eða lífeyrisþega kleift að geyma upplýsingar, sem beint er til hans persónulega, á þann hátt að hægt sé að nálgast þær til að fletta upp í þeim síðar, í hæfilegan tíma eftir tilgangi upplýsinganna og sem gerir kleift að afrita upplýsingarnar, sem geymdar eru, óbreyttar,
- 18) „lykilstarfssvið“ innan stjórnkerfis: geta til að sinna verklegum viðfangsefnum sem samanstanda af áhættustjórnun, innri endurskoðun og tryggingafræðilegum verkefnum,
- 19) „starfsemi sem nær yfir landamæri“: rekstur lífeyriskerfis þar sem samband milli aðildarfyrirtækisins og viðkomandi sjóðfélaga og lífeyrisþega ræðst af félagsmála- og vinnulöggjöf sem á við um starfstengd lífeyriskerfi aðildarríkis annars en heimaaðildarríkisins.

7. gr.

Starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri

Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra, takmarki starfsemi sína við rekstur, tengdan lífeyri og starfsemi sem af þeim leiðir.

Þegar líftryggingafélag stýrir rekstri sínum varðandi starfstengdan lífeyri með því að halda eignum sínum og skuldum aðgreindum, í samræmi við 4. gr., skulu aðgreindu eignirnar og skuldirnar takmarkast við rekstur, tengdan eftirlaunum og starfsemi sem leiðir beint af þeim.

Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu, að meginreglu, eftir því sem við á, hafa hliðsjón af markmiðinu um sanngjarna dreifingu áhættu og ávinnings milli kynslóða í starfsemi sinni.

8. gr.

Lögformlegur aðskilnaður milli aðildarfyrirtækja og stofnana um starfstengdan lífeyri

Aðildarríkin skulu tryggja að aðildarfyrirtæki og stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra, séu lögformlega aðskilin svo að eignir stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri séu varðar í þágu sjóðfélaga og lífeyrisþega í því tilviki að aðildarfyrirtækið yrði gjaldþrota.

9. gr.

Skráning eða starfsleyfi

1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar sérhverja stofnun um starfstengdan lífeyri sem hefur aðalskrifstofu sína á yfirráðasvæðum þeirra, tryggja að lögbært yfirvald skrái stofnun um starfstengdan lífeyri í innlenda skrá eða veiti henni starfsleyfi.

Staðsetning aðalskrifstofunnar vísar til þess staðar þar sem helstu stefnumótandi ákvarðanir stofnunar um starfstengdan lífeyri eru teknar.

2. Þegar um er að ræða starfsemi sem nær yfir landamæri sem er stunduð í samræmi við 11. gr. skal einnig tilgreina í skránni aðildarríkin þar sem stofnunin um starfstengdan lífeyri starfar.

3. Senda skal upplýsingarnar úr skránni til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar sem skal birta þær á vefsetri sínu.

10. gr.

Rekstrarkröfur

1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar sérhverja stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, tryggja:

- a) að stofnunin um starfstengdan lífeyri hafi hrundið í framkvæmd reglum um rekstur lífeyriskerfa og að þær hafi verið settar á viðeigandi hátt,
- b) að aðildarfyrirtækið ábyrgist greiðslu eftirlauna í því tilviki að það hafi skuldbundið sig til reglulegrar fjármögnunar.

2. Í samræmi við nálægðarregluna og að teknu tilhlýðilegu tilliti til umfangs lífeyrisgreiðslna sem almannatryggingakerfi bjóða geta aðildarríki kveðið á um að sjóðfélögum standi til boða viðbótarréttindi, s.s. trygging sem nær yfir langlífi og örorku, greiðslur til eftirlifandi aðstandenda og trygging fyrir endurgreiðslu framlaga með samþykki vinnuveitenda og starfsmanna eða fulltrúa þeirra hvorra um sig.

11. gr.

Starfsemi sem nær yfir landamæri og málsmeðferðarreglur

1. Aðildarríkin skulu, með fyrirvara um innlenda félagsmála- og vinnulöggjöf um skipulag lífeyriskerfa, þ.m.t. skylduáðild og niðurstöður almennra kjarasamninga, heimila stofnun um starfstengdan lífeyri, sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, að stunda starfsemi sem nær yfir landamæri. Aðildarríkin skulu einnig heimila fyrirtækjum á yfirráðasvæðum sínum að greiða til stofnana um starfstengdan lífeyri sem áforma að stunda starfsemi sem nær yfir landamæri.

2. Um stofnun um starfstengdan lífeyri, sem áformar að stunda starfsemi sem nær yfir landamæri og að samþykkja greiðslur frá aðildarfyrirtæki, gildir að viðkomandi lögbært yfirvald í heimaaðildarríki hennar hafi veitt henni starfsleyfi fyrir fram.

3. Stofnun um starfstengdan lífeyri skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu að hún hyggist stunda starfsemi sem nær yfir landamæri. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri leggi fram eftirfarandi upplýsingar með tilkynningunni:

- a) heiti gístiaðildarríkis/gístiaðildarríkja sem aðildarfyrirtækið skal auðkenna, eftir því sem við á,
- b) heiti og staðsetning aðalskrifstofu aðildarfyrirtækisins,
- c) aðaleinkenni lífeyriskerfisins sem starfrækja skal fyrir aðildarfyrirtækið.

4. Ef lögbært yfirvald í heimaaðildarríki fær tilkynningu skv. 3. mgr., og ef það hefur ekki sent frá sér rökstudda ákvörðun um að stjórnskipulag eða fjárhagsstaða stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eða orðstír eða fagþekking eða reynsla þeirra aðila sem reka stofnunina um starfstengdan lífeyri séu ekki samrýmanleg fyrirhugaðri starfsemi sem nær yfir landamæri, skal það lögbæra yfirvald, innan þriggja mánaða frá því að það fær allar upplýsingar, sem um getur í 3. mgr., senda þessar upplýsingar til lögbærs yfirvalds gístiaðildarríkisins og láta stofnunina um starfstengdan lífeyri vita.

Gefa skal rökstuddu ákvörðunina sem um getur í fyrstu undirgrein út áður en þrjú mánuðir eru liðnir frá því að tekið var við öllum upplýsingunum sem um getur í 3. mgr.

5. Sendi lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu lögbæru yfirvaldi gístiaðildarríkisins ekki upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr. ber því að greina hlutaðeigandi stofnun um starfstengdan lífeyri frá ástæðum þess innan þriggja mánaða frá viðtöku allra þeirra upplýsinga. Heimilt er að áfrýja til dómstóla í heimaaðildarríkinu ef upplýsingarnar eru ekki sendar.

6. Stofnanir um starfstengdan lífeyri sem stunda starfsemi sem nær yfir landamæri skulu falla undir upplýsingakröfurnar sem um getur í IV. bálki sem gístiaðildarríkið hefur sett að því er varðar væntanlega sjóðfélaga, aðila og lífeyrisþega sem þessi starfsemi sem nær yfir landamæri varðar.

7. Lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu skal, áður en stofnunin um starfstengdan lífeyri hefur starfsemi sem nær yfir landamæri, og eigi síðar en sex vikum eftir að það fær upplýsingarnar sem um getur í 3. mgr., tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um þær kröfur í félagsmála- og vinnulöggjöf sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi og sem segja til um hvernig lífeyriskerfi, sem fyrirtæki í gístiaðildarríki greiðir til, skuli starfrækt og um upplýsingakröfur gístiaðildarríkisins sem um getur í IV. bálki og gilda um starfsemi sem nær yfir landamæri. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal láta stofnuninni um starfstengdan lífeyri í té þessar upplýsingar.

8. Þegar stofnun um starfstengdan lífeyri berst tilkynning, sem um getur í 7. mgr., eða ef engin tilkynning hefur borist frá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu þegar sá frestur rennur út, sem kveðið er á um í 7. mgr., er stofnuninni um starfstengdan lífeyri heimilt að hefja starfsemi sem nær yfir landamæri, í samræmi við kröfur félagsmála- og vinnulöggjafar gístiaðildarríkisins sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi og við upplýsingakröfur gístiaðildarríkisins sem um getur í 7. mgr.

9. Lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um allar verulegar breytingar á kröfum í félagsmála- og vinnulöggjöf gístiaðildarríkisins sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi sem kunna að hafa áhrif á eiginleika lífeyriskerfisins að því marki sem það snertir starfsemi sem nær yfir landamæri og um verulegar breytingar á upplýsingakröfum gístiaðildarríkisins sem um getur í 7. mgr. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal láta stofnuninni um starfstengdan lífeyri í té þessar upplýsingar.

10. Stofnunin um starfstengdan lífeyri skal sæta viðvarandi eftirliti lögbærs yfirvalds í gístiaðildarríkinu þar sem fylgst er með því að starfsemin fari fram í samræmi við kröfur í vinnu- og félagsmálalöggjöf gístiaðildarríkisins sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi og við upplýsingakröfur gístiaðildarríkisins sem um getur í 7. mgr. Ef þetta eftirlit leiðir í ljós brot á reglum ber lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu að tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um það tafarlaust. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu skal, með samhæfingu við lögbært yfirvald í gístiaðildarríkinu, gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að tryggja að stofnunin um starfstengdan lífeyri láti af brotinu.

11. Ef stofnunin heldur áfram að brjóta viðeigandi ákvæði í félagsmála- og vinnulöggjöf gístiaðildarríkisins, sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi eða upplýsingakröfur gístiaðildarríkisins sem um getur í 7. mgr., þrátt fyrir ráðstafanir sem lögbært

yfirvald í heimaaðildarríkinu hefur gert eða vegna þess að viðeigandi ráðstafanir eru ekki gerðar í heimaaðildarríkinu, er lögbæru yfirvaldi í gístiaðildarríkinu heimilt, eftir að hafa tilkynnt lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríkinu um það, að gera viðeigandi ráðstafanir til að koma í veg fyrir eða refsa fyrir frekari brot, þ.m.t. að koma í veg fyrir rekstur stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri í gístiaðildarríkinu fyrir aðildarfyrirtækið að því marki sem ýrústu nauðsyn ber til.

12. gr.

Flutningur yfir landamæri

1. Aðildarríkin skulu heimila stofnunum um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða sem veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra að flytja allar skuldir lífeyriskerfis eða hluta þeirra, tryggingaskuldir og aðrar skyldur og réttindi, ásamt samsvarandi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé, til viðtökustofnunar um starfstengdan lífeyri.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að kostnaður við flutning falli hvorki á þá sjóðfélaga og lífeyrisþega afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri sem eftir standa né sjóðfélaga og lífeyrisþega viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri sem fyrir eru.
3. Flutningurinn skal háður fyrirframsamþykki:
 - a) meirihluta viðkomandi sjóðfélaga og meirihluta viðkomandi lífeyrisþega eða, eftir því sem við á, meirihluta fulltrúa þeirra. Meirihlutinn skal skilgreindur í samræmi við landslög. Afhendingarstofnun um starfstengdan lífeyri skal tímanlega afhenda viðkomandi sjóðfélögum og lífeyrisþegum og, eftir því sem við á, fulltrúum þeirra upplýsingar um skilyrðin fyrir flutningnum áður en umsóknin sem um getur í 4. mgr. er lögð fram, og
 - b) aðildarfyrirtækinu, eftir því sem við á.
4. Flutningur á öllum skuldum lífeyriskerfis eða hluta þeirra, tryggingaskuld og öðrum skyldum og réttindum, ásamt samsvarandi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé, milli afhendingarstofnunar um starfstengdan lífeyri annars vegar og viðtökustofnunar hins vegar, skal vera háður leyfi lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki viðtökustofnunar um starfstengdan lífeyri að fengnu fyrirframsamþykki lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki afhendingarstofnunar um starfstengdan lífeyri. Viðtökustofnunin um starfstengdan lífeyri skal leggja inn umsókn um leyfi fyrir flutningnum. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal veita leyfið eða synja því og tilkynna ákvörðun sína til viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri áður en þrjú mánuðir eru liðnir frá viðtöku umsóknarinnar.
5. Í umsókn um leyfi fyrir flutning, sem um getur í 4. mgr., skulu eftirfarandi upplýsingar koma fram:
 - a) skriflegt samkomulag milli afhendingarstofnunar um starfstengdan lífeyri annars vegar og viðtökustofnunar hins vegar þar sem sett eru skilyrði fyrir flutningnum,
 - b) lýsing á helstu einkennum lífeyriskerfisins,
 - c) lýsing á skuldum eða tryggingaskuld sem á að flytja og öðrum skyldum og réttindum, ásamt samsvarandi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé,
 - d) heiti og staðsetning aðalskrifstofa afhendingarstofnunar og viðtökustofnunar um starfstengdan lífeyri og aðildarríkjanna þar sem sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi,
 - e) staðsetning aðalskrifstofu aðildarfyrirtækisins og heiti aðildarfyrirtækisins,
 - f) sönnun á fyrirframsamþykki í samræmi við 3. mgr.,
 - g) eftir því sem við á, heiti aðildarríkjanna þar sem félagsmála- og vinnulöggjöf, sem tengist starfstengdum lífeyriskerfum, á við um viðkomandi lífeyriskerfi.
6. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal framsenda umsóknina sem um getur í 4. mgr. til lögbærs yfirvalds afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, um leið og hún hefur verið móttækin.
7. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal aðeins meta hvort:
 - a) viðtökustofnunin um starfstengdan lífeyri hafi veitt allar upplýsingarnar sem um getur í 5. mgr.,

- b) stjórnskipulag, fjárhagsstaða viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og orðstír eða fagþekking eða reynsla þeirra aðila sem reka viðtökustofnunina um starfstengdan lífeyri séu samrýmanleg áformuðum flutningi,
- c) langtímahagsmunir sjóðfélaga og lífeyrisþega viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og yfirfærður hluti kerfisins séu varðir með fullnægjandi hætti á meðan á flutningi stendur og að honum loknum,
- d) váttryggingaskuld viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri sé fjármögnuð að fullu þann dag sem flutningurinn fer fram, ef flutningurinn leiðir til starfsemi sem nær yfir landamæri, og
- e) eignirnar sem verða fluttar séu nægar og viðeigandi til að standa undir skuldum, váttryggingaskuld og öðrum skyldum og réttindum sem verða flutt í samræmi við gildandi reglur í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.

8. Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríki afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skulu aðeins meta hvort:

- a) langtímahagsmunir sjóðfélaga og lífeyrisþega í þeim hluta sem eftir stendur af kerfinu séu varðir með fullnægjandi hætti, ef um er að ræða flutning á hluta af skuldum lífeyriskerfis, váttryggingaskuld og öðrum skyldum og réttindum, ásamt samsvarendi eignum eða andvirði þeirra í reiðufé,
- b) réttindi hvers og eins sjóðfélaga og lífeyrisþega séu að minnsta kosti hin sömu eftir yfirfærslu,
- c) eignirnar sem svara til lífeyriskerfisins sem verður flutt séu nægar og viðeigandi til að standa undir skuldum, váttryggingaskuld og öðrum skyldum og réttindum sem verða flutt í samræmi við gildandi reglur í heimaaðildarríki afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.

9. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal tilkynna niðurstöður matsins sem um getur í 8. mgr. áður en átta vikur eru liðnar frá viðtöku umsóknarinnar sem um getur í 6. mgr. til að gera lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri kleift að taka ákvörðun í samræmi við 4. mgr.

10. Ef synjað er um leyfi skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri rökstyðja slíka synjun innan þriggja mánaða tímabilsins sem um getur í 4. mgr. Þeirri synjun eða athafnaleyfi lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri má áfrýja til dómstóla í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar.

11. Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki afhendingarstofnunarinnar um ákvörðunina sem um getur í 4. mgr. áður en tvær vikur eru liðnar frá því að ákvörðunin var tekin.

Leiði flutningurinn til starfsemi sem nær yfir landamæri skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríki afhendingarstofnunarinnar um starfstengdan lífeyri jafnframt tilkynna lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri um þær kröfur í félagsmála- og vinnulöggjöf sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi og sem segja til um hvernig lífeyriskerfi skuli starfrækt og um upplýsingakröfur gístiaðildarríkisins sem um getur í IV. bálki sem skulu gilda um starfsemi sem nær yfir landamæri. Tilkynna skal þetta innan fjögurra vikna þaðan í frá.

Lögbært yfirvald í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal miðla þessum upplýsingum til viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri áður en ein vika er liðin frá viðtöku þeirra.

12. Viðtökustofnun um starfstengdan lífeyri er heimilt að hefja starfrækslu lífeyriskerfisins við móttöku ákvörðunar um að veita leyfi sem um getur í 4. mgr. eða, ef engar upplýsingar um ákvörðunina hafa borist frá lögbæru yfirvaldi í heimaaðildarríki viðtökustofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, þegar tímabilið sem um getur í þriðju undirgrein 11. mgr. rennur út.

13. Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin getur, ef um er að ræða ágreining um málsmeðferð eða efni aðgerða eða aðgerðaleyfis lögbærs yfirvalds í heimaaðildarríki afhendingarstofnunar eða viðtökustofnunar um starfstengdan lífeyri, m.a. ákvörðun um að leyfa eða synja flutningi yfir landamæri, hafið sáttameðferð sem er ekki bindandi í samræmi við c-lið annarrar undirgreinar 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1094/2010 að beiðni annars hvors lögbæra yfirvaldsins eða að eigin frumkvæði.

14. Stundi viðtökustofnun um starfstengdan lífeyri starfsemi sem nær yfir landamæri gilda ákvæði 9., 10. og 11. mgr. 11. gr.

II. BÁLKUR

MEGINDLGAR KRÖFUR

13. gr.

Vátryggingaskuld

1. Heimaaðildarríkið skal tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem starfrækja starfstengd lífeyriskerfi, ákvarði ávallt, að því er varðar öll lífeyriskerfi þeirra, fullnægjandi fjárhæð skuldbindinga sem samsvarar fjárhagslegum skuldbindingum sem myndast vegna heildarsafns gildandi lífeyrissamninga.
2. Heimaaðildarríkið skal tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem starfrækja starfstengd lífeyriskerfi þar sem boðnar eru tryggingar gegn áhættu sem tengist ævilíkum manna eða ábyrgjast annaðhvort fjárfestingarárangur eða tiltekin réttindi, ákvarði nægilega tryggingaskuld að því er varðar öll slík kerfi.
3. Útreikningur á tryggingaskuld skal gerður ár hvert. Heimaaðildarríkið getur þó heimilað að útreikningur sé gerður einu sinni á þriggja ára fresti ef stofnunin um starfstengdan lífeyri lætur sjóðfélögum eða lögbærum yfirvöldum í té vottun eða skýrslu með jöfnun fyrir hvert ár sem líður á milli. Staðfestingin eða skýrslan skal endurspegla leiðrétta þróun tryggingaskuldar og breytingar á þeirri áhættu sem tryggt er.
4. Útreikningur á tryggingaskuld skal framkvæmdur og staðfestur af tryggingafræðingi eða öðrum sérfræðingi á því sviði, m.a., af endurskoðanda, ef innlend löggjöf heimilar það, á grundvelli tryggingafræðilegra aðferða sem eru viðurkenndar af lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu, í samræmi við eftirfarandi meginreglur:
 - a) lágmarksfjárhæð tryggingaskuldar skal reiknuð út samkvæmt nægilega varfærnu tryggingafræðilegu mati, að teknu tilliti til allra skuldbindinga vegna réttinda og vegna framlaga í samræmi við lífeyrisfyrirkomulag stofnun um starfstengdan lífeyri. Hún skal nægja bæði fyrir lífeyri og áframhaldandi útgreiðslu réttinda sem komið hafa til útgreiðslu til lífeyrisþega og jafnframt endurspegla skuldbindingar vegna áunninna lífeyrisréttinda sjóðfélaga. Lágmarksfjárhæð tryggingaskuldar skal reiknuð út samkvæmt nægilega varfærnu tryggingafræðilegu mati, að teknu tilliti til allra skuldbindinga vegna réttinda og vegna framlaga í samræmi við lífeyrisfyrirkomulag stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.
 - b) hámarksvextir skulu valdir með varfærni og ákvarðaðir í samræmi við allar viðeigandi reglur í heimaaðildarríkinu. Þessir varfærnu vextir skulu ákvarðaðir með hliðsjón af: Þessir varfærnu vextir skulu ákvarðaðir með hliðsjón af:
 - i. ávöxtun samsvarandi eigna sem stofnunin um starfstengdan lífeyri á og með hliðsjón af áformuðum framtíðar-fjárfestingatekjum,
 - ii. markaðsávöxtun hágæðaskuldabréfa, ríkisskuldabréfa, skuldabréfa Evrópska stöðugleikakerfisins, skuldabréfa Fjárfestingarbanka Evrópu eða skuldabréfa Evrópska fjármálastöðugleikaskjóðsins eða
 - iii. samsetningu af i. og ii. lið,
 - c) töflurnar um áhættu sem tengist ævilíkum manna, sem notaðar eru til útreiknings á tryggingaskuld, skulu byggðar á varfærnisreglum með hliðsjón af megineinkennum sjóðfélagahópsins og lífeyriskerfanna, einkum væntra breytinga á þeirri áhættu sem um er að ræða,
 - d) aðferðin og grunnurinn við útreikning á tryggingaskuld skulu að öllu jöfnu vera óbreytt milli fjárhagsára. Þeim má þó breyta með því að færa rök fyrir því að breyting hafi orðið á lagalegum, lýðfræðilegum eða efnahagslegum aðstæðum sem liggja til grundvallar forsendunum.
5. Aðildarríkið getur sett aukin og ítarlegri skilyrði um útreikning á tryggingaskuld í því skyni að tryggja að hagsmunir sjóðfélaganna og lífeyrisþeganna séu varðir með fullnægjandi hætti.

14. gr.

Fjármögnun tryggingaskuldar

1. Heimaaðildarríkið skal krefjast þess að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri hafi ávallt yfir að ráða nægum og viðeigandi eignum til að standa undir tryggingaskuld að því er varðar öll lífeyriskerfi sem starfrækt eru.

2. Heimaaðildarríkið getur heimilað að stofnun um starfstengdan lífeyri hafi ekki nægar eignir til að standa undir tryggingaskuld í takmarkaðan tíma. Í slíku tilviki skulu lögbær yfirvöld krefjast þess að stofnunin um starfstengdan lífeyri samþykki raunhæfa og framkvæmanlega endurreisnaráætlun með tímalínu til þess að tryggja að farið sé aftur að kröfunum sem gerðar eru í 1. mgr. Eftirfarandi skilyrði skulu gilda um áætlunina:

- a) stofnunin um starfstengdan lífeyri skal gera raunhæfa og framkvæmanlega áætlun um það hvernig eignir munu ná tilskilinni fjárhæð til að standa undir tryggingaskuld innan tilskilins tíma. Áætlunin skal vera tiltæk sjóðfélögum eða, þegar við á, fulltrúum þeirra og/eða vera með fyrirvara um samþykki lögbærra yfirvalda í heimaaðildarríkinu,
- b) þegar áætlunin er gerð skal tekið til tillit til sérstakra aðstæðna stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, einkum samsetningu eigna/skulda, áhættustefnu, lausafjáráætlunar, aldursdreifingar sjóðfélaga sem eiga rétt á eftirlaunum, nýstofnaðra kerfa og kerfa sem færast frá því að vera ekki fjármögnuð eða fjármögnuð að hluta yfir í það að vera fjármögnuð að fullu,
- c) ef til slitameðferðar kemur á lífeyriskerfi á tímabilinu sem um getur í fyrsta málslið þessarar málsgreinar skal stofnunin um starfstengdan lífeyri tilkynna það lögbærum yfirvöldum í heimaaðildarríkinu. Stofnunin um starfstengdan lífeyri skal fastsetja málsmeðferð til þess að flytja eignir og samsvarandi skuldir þess kerfis til annarrar stofnunar um starfstengdan lífeyri, váttryggingafélags eða viðeigandi aðila. Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu upplýst um þessa málsmeðferð og almennt ágríp hennar skal vera aðgengilegt sjóðfélögum eða, eftir því sem við á, fulltrúum þeirra í samræmi við meginregluna um trúnaðarskyldu.

3. Ef um er að ræða starfsemi sem nær yfir landamæri skal tryggingaskuld ávallt fjármögnuð að fullu í öllum lífeyriskerfum sem starfrækt eru. Ef þetta skilyrði er ekki uppfyllt skal lögbært yfirvald í heimaaðildarríkinu grípa í taumana og gera stofnuninni um starfstengdan lífeyri skylt að gera viðeigandi ráðstafanir og framkvæma þær án tafar á þann hátt að sjóðfélagar og lífeyrisþegar séu varðir með fullnægjandi hætti.

15. gr.

Lögboðið eigið fé

1. Heimaaðildarríkið skal tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem starfrækja lífeyriskerfi, þar sem sjálf stofnunin um starfstengdan lífeyri en ekki aðildarfyrirtækið tekur að sér skuldbindingu gagnvart áhættu sem tengist ævilífum manna eða ábyrgist tiltekinn fjárfestingarárangur eða tiltekin réttindi, hafi yfir að ráða varanlegum viðbótareignum umfram tryggingaskuld til að verjast sveiflum. Umrædd fjárhæð skal endurspegla tegund áhættu og eignasafn allra þeirra kerfa sem starfrækt eru. Þessar eignir skulu vera án allra fyrirsjáanlegra skuldbindinga og mynda öryggisfjármagn til að jafna út mismun á ætluðum og raunverulegum kostnaði og hagnaði.

2. Við útreikning á lágmarksfjárhæð viðbótareigna skulu reglur, sem mælt er fyrir um í 16., 17. og 18. gr. gilda.

3. Ákvæði 1. mgr. skulu þó ekki koma í veg fyrir að aðildarríki krefjist þess af stofnunum um starfstengdan lífeyri á yfirráðasvæði þeirra að þær hafi yfir að ráða lögboðnu eigin fé eða setji ítarlegri reglur að því tilskildu að þær sé rökstuddar út frá varfærnisjónarmiði.

16. gr.

Raunverulegt gjaldþol

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að hver sú stofnun um starfstengdan lífeyri, sem um getur í 1. mgr. 15. gr., sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra, sjái til þess að raunverulegt gjaldþol þeirra vegna starfseminnar í heild sé ætíð fullnægjandi og a.m.k. í samræmi við kröfur í þessari tilskipun til að tryggja sjálfbærni starfstengds lífeyris til langs tíma.

2. Raunverulegt gjaldþol er hreinar eignir stofnunar um starfstengdan lífeyri sem ekki tengjast neinum fyrirsjáanlegum skuldbindingum, að frádragnum öllum óefnislegum eignum, þ.m.t.:

- a) innborgað hlutafé eða, ef um er að ræða stofnun um starfstengdan lífeyri, í formi gagnkvæms félags, upphaflegt stofnfé, að viðbættum reikningum félagsaðila gagnkvæms félags sem uppfylla eftirtalin skilyrði:
 - i. í stofnsamþykktum skal kveðið á um að ekki sé heimilt að greiða félagsaðilum gagnkvæms félags af þessum reikningum hafi það í för með sér að raunverulegt gjaldþol fari niður fyrir tilskilið lágmark eða, ef um er að ræða félagsslit, að fyrst skuli gera upp aðrar skuldir félagsins,

- ii. í stofnsamþykktum skal kveðið á um, að því er varðar greiðslur sem um getur í i. lið, af öðrum ástæðum en við útgöngu félagsaðila úr gagnkvæma félaginu, skuli lögbærum yfirvöldum tilkynnt um það með a.m.k. eins mánaðar fyrirvara og geta þau, þar til sá tími rennur út, bannað greiðslu og
 - iii. eingöngu er heimilt að breyta viðkomandi ákvæðum í stofnsamningi og -samþykktum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi engum andmælum við breytingunni, sbr. þó skilyrðin sem um getur í i. og ii. lið,
- b) varasjóðir (bundnir og frjálssir) sem ekki tengjast vátryggingaskuldbindingum,
 - c) hagnaður eða tap frá fyrra ári, að frádregnum arðgreiðslum og
 - d) enn fremur, að því marki sem landslög heimila, ágóðasjóðir sem koma fram í efnahagsreikningi og nota má til að mæta hvers konar tapi, hafi ekki þegar verið tekin ákvörðun um úthlutun úr þeim til sjóðfélaga og lífeyrisþega.

Raunverulegt gjaldþol skal lækkað um fjárhæð sem nemur eign stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri í eigin hlutum.

3. Aðildarríki geta einnig kveðið á um að til raunverulegs gjaldþols megi einnig telja:

- a) samanlagða fjárhæð forgangshlutfjár og víkjandi lána sem ekki mega fara yfir 50% af raunverulegu gjaldþoli eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra, og þar af mega víkjandi lán með fastan gjalddaga eða heildarfjárhæð forgangshlutfjár með fastan lánstíma ekki fara yfir 25%, að því tilskildu að, ef um er að ræða gjaldþrot eða slit stofnunar um starfstengdan lífeyri, til sé bindandi samkomulag um að víkjandi lánnum eða forgangshlutabréfum sé skipað aftar kröfum allra annarra kröfuhafa og verði ekki endurgreidd fyrr en allar aðrar útistandandi skuldir hafa verið greiddar,
- b) verðbréf án tiltekins lánstíma og aðrir gerningar, þ.m.t. heildarfjárhæð forgangshlutfjár, önnur en þau sem um getur í a-lið, en þau ásamt víkjandi lánnum, sem um getur í a-lið, mega vera að hámarki 50% af raunverulegu gjaldþoli eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra, að því tilskildu að þau uppfylli eftirtalin skilyrði:
 - i. óheimilt sé að endurgreiða þau að frumkvæði handhafa eða án þess að lögbært yfirvald hafi áður veitt samþykki sitt,
 - ii. útgáfusamningurinn verður að gera stofnuninni um starfstengdan lífeyri kleift að fresta greiðslu vaxta af láninu,
 - iii. skipa skal kröfum lánveitanda á hendur stofnuninni um starfstengdan lífeyri aftar öllum öðrum kröfum kröfuhafa sem ekki eru víkjandi,
 - iv. í skjölunum, sem gilda um útgáfu verðbréfanna, skal kveðið á um að nota megi skuldir og ógreidda vexti til að mæta tapi á meðan stofnuninni um starfstengdan lífeyri er gert kleift að halda áfram starfsemi sinni og
 - v. aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir.

Að því er varðar a-lið skal víkjandi lán einnig uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- i. aðeins er heimilt að telja með innborgaðar fjárhæðir,
- ii. upphaflegur lánstími lána með föstum lánstíma skal ekki vera skemmri en fimm ár. Eigi síðar en einu ári áður en kemur að endurgreiðslu skal stofnunin um starfstengdan lífeyri leggja fyrir lögbær yfirvöld til samþykktar áætlun um hvernig raunverulegu gjaldþoli skuli haldið eða það aukið þannig að það nái tilskildu marki á gjalddaga nema um sé að ræða lán sem má telja hluta af raunverulegu gjaldþoli sem unnt er að lækka í áföngum, á a.m.k. fimm árum fyrir endurgreiðslu. Lögbær yfirvöld geta veitt heimild til að flýta endurgreiðslu slíkra lána svo fremi útgefandi stofnun um starfstengdan lífeyri sæki um það og að því tilskildu að raunverulegt gjaldþol fari ekki niður fyrir tilskilið lágmark,
- iii. lán, sem eru ekki með föstum líftíma, skulu vera með fimm ára uppsagnarfresti nema lánið teljist ekki lengur hluti af raunverulegu gjaldþoli eða að fyrirframsamþykki lögbærra yfirvalda þurfi sérstaklega til að það fái greitt fyrr. Í síðara tilvikinu skal stofnunin um starfstengdan lífeyri senda lögbærum yfirvöldum tilkynningu a.m.k. sex mánuðum fyrir áætlaðan greiðsludag þar sem hún tilgreinir raunverulegt gjaldþol og lágmarksgjaldþol, bæði fyrir og eftir endurgreiðsluna. Lögbær yfirvöld skulu eingöngu heimila endurgreiðslu fari raunverulegt gjaldþol stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri ekki niður fyrir tilskilið lágmark,

- iv. lánssamningurinn má ekki fela í sér nein ákvæði þar sem gert er ráð fyrir að lán verði við sérstakar aðstæður endurgreitt fyrir gjalddaga nema um sé að ræða slit stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og
 - v. einungis er heimilt að breyta lánssamningnum eftir að lögbær yfirvöld hafa lýst því yfir að þau hreyfi ekki andmælum við breytingunni.
4. Samkvæmt rökstuddri umsókn stofnunar um starfstengdan lífeyri til lögbærs yfirvalds heimaðildarríkis og að fengnu samþykki viðkomandi lögbærs yfirvalds má einnig telja til raunverulegs gjaldþols:
- a) ef Zillmer-aðferð er ekki beitt eða ef henni er beitt en miðað við álag vegna öflunarkostnaðar sem er lægra en samsvarandi álag sem er innifalið í iðgjöldum, mismuninn annars vegar á líftryggingasjóði, sem er ekki reiknaður samkvæmt Zillmer-aðferðinni eða reiknaður er að hluta samkvæmt Zillmer-aðferð, og hins vegar líftryggingasjóði, sem er reiknaður samkvæmt Zillmer-aðferð, þar sem gengið er út frá álagi á iðgjöld sem samsvarar öflunarkostnaðinum,
 - b) dulda nettóvarasjóði sem stafa af mati á eignum, að svo miklu leyti sem slíkir duldir nettóvarasjóðir eru ekki óvenjulegs eðlis,
 - c) helming ógreidds hlutafjár eða stofnfjár, enda nemi hlutinn, sem greiddur hefur verið, a.m.k. 25% hlutafjár eða stofnfjár, og þessi liður verði í mesta lagi 50% af raunverulegu eða lágmarksgjaldþoli, eftir því hvort er lægra.

Fjárhæðin, sem um getur í a-lið, má þó ekki fara yfir 3,5% af samanlögðum mismun á líftryggingarfjárhæðum og starfstengdum lífeyri og líftryggingasjóðum vegna allra samninga þar sem unnt er að nota Zillmer-aðferð. Frá þeim mismun skal draga allan óafskrifaðan, eignfærðan öflunarkostnað.

17. gr.

Lágmarksgjaldþol

1. Lágmarksgjaldþol skal ákvarðað eins og mælt er fyrir um í 2.– 6. mgr. í samræmi við skuldbindingarnar sem stofnunin tekur á sig.
2. Lágmarksgjaldþol skal nema samtölu eftirfarandi liða:
 - a) fyrri niðurstaða:

margfalda skal hluta sem nemur 4% af váttryggingasjóðum í frumtryggingastarfsemi, án frádráttar á hlut endurtryggjenda, og vegna móttekinna endurtrygginga, með hlutfallinu, sem skal ekki vera lægra en 85%, milli samanlagðra líftryggingafjárhæða, að frádragnum hlut endurtryggjenda, og heildarlíftryggingafjárhæða eins og hlutfallið var á næstliðnu fjárhagsári,
 - b) seinni niðurstaða:

margfalda skal hluta, sem nemur 0,3% af áhættufjárhæð váttrygginga, sem stofnunin um starfstengdan lífeyri hefur tekið að sér, þar sem áhættufjárhæðin er ekki neikvæð tala, með hlutfallinu milli samanlagðrar áhættufjárhæðar í eigin áhættu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eftir endurtryggingu og endurtryggingu endurtryggjenda (úttrygging) og samanlagðrar áhættufjárhæðar án frádráttar endurtrygginga eins og það var á næstliðnu fjárhagsári — hlutfallið má þó aldrei vera lægra en 50%.

Þegar um er að ræða tímabundnar dánaráhættulíftryggingar, að hámarki til þriggja ára, skal reikna 0,1% af fjárhæðinni. Séu líftryggingarnar til lengri tíma en þriggja ára en skemmri en fimm ára skal reikna 0,15% af fjárhæðinni.
3. Þegar um er að ræða viðbótartryggingarnar sem um getur í iii. lið a-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt lágmarksgjaldþoli stofnana um starfstengdan lífeyri sem mælt er fyrir um í 18. gr.
4. Þegar um er að ræða fjármögnunarstarfsemi, sem um getur í ii. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt 4% af líftryggingasjóðum, reiknað í samræmi við a-lið 2. mgr.
5. Þegar um er að ræða starfsemi, sem um getur í i. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt 1% af eignum þeirra.

6. Þegar um er að ræða váttryggingar skv. i. og ii. lið a-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, sem tengjast fjárfestingarsjóðum og starfsemi, sem um getur í iii. til v. lið b-liðar 3. mgr. 2. gr. tilskipunar 2009/138/EB, skal lágmarksgjaldþol vera jafnt og summa eftirfarandi liða:

- a) 4% af líftryggingarskuld, reiknað í samræmi við a-lið 2. mgr., beri stofnunin um starfstengdan lífeyri áhættu af fjárfestingu,
- b) 1% af líftryggingaskuld, reiknað í samræmi við a-lið 2. mgr., ef stofnunin um starfstengdan lífeyri ber enga fjárfestingaráhættu en þeirri fjárhæð, sem á að mæta rekstrarkostnaði, er dreift á lengri tíma en fimm ár,
- c) 25% af hreinum og stjórnunarkostnaði fyrra fjárhagsárs er lýtur að slíkum tryggingum og starfsemi ef stofnunin um starfstengdan lífeyri ber enga fjárfestingaráhættu og rekstrarkostnaði er ekki dreift á lengri tíma en fimm ár,
- d) 0,3% af váttryggingarfjárhæð sem reiknuð er í samræmi við skilyrði, sem kveðið er á um í b-lið 2. mgr., ef starfsemi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri nær til dánaráhættulíftrygginga.

18. gr.

Lágmarksgjaldþol að því er varðar 3. mgr. 17. gr.

1. Lágmarksgjaldþol skal annaðhvort ákveðið á grundvelli árlegrar fjárhæðar iðgjalda eða framlaga eða á grundvelli meðaltjónakostnaðar þriggja næstliðinna fjárhagsára.
2. Lágmarksgjaldþol skal eigi vera lægra en sú niðurstöðutala sem hærrí er þeirra tveggja sem settar eru fram í 3. og 4. mgr.
3. Iðgjaldagrunnur skal reiknaður út með því að nota verg bókfærð iðgjöld og framlög, eins og þau eru reiknuð hér á eftir, eða verg iðgjöld og framlög, hvort sem hærra reynist.

Iðgjöld eða framlög (þar með talin viðbótargjöld eða viðbótarframlög) sem féllu í gjalddaga á fyrra fjárhagsári vegna frumtryggingastarfsemi skulu lögð saman.

Þar við bætast iðgjöld fyrir allar mótteknar endurtryggingar á næstliðnu fjárhagsári.

Frá þessari samtölu skal draga heildarfjárhæð niðurfelldra iðgjalda eða framlaga á næstliðnu fjárhagsári sem og heildarfjárhæð skatta og álagðra gjalda sem innifalín eru í iðgjöldum eða framlögum sem fara í samtöluna.

Fjárhæðinni sem þannig fæst, er skipt í tvo hluta, annan, sem nemur allt að 50 000 000 evrum, og hinn því sem umfram er. Reiknuð eru 18% af fyrri fjárhæðinni og 16% af þeirri síðari og þær fjárhæðir lagðar saman.

Samtalan, sem þannig fæst, skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja næstliðinna fjárhagsára, sem stofnunin um starfstengdan lífeyri ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 50%.

4. Tjónagrunnur skal reiknaður á eftirfarandi hátt:

Fjárhæðir tjónagreiðslna vegna frumtryggingastarfsemi (án frádráttar á tjónum sem endurtryggjendur greiða) á því tímabili, sem tiltekið er í 1. mgr., skulu lagðar saman.

Þar við er bætt bókfærðum tjónum í mótteknum endurtryggingum á sama tímabili og tjónaskuld í lok næstliðins fjárhagsárs, bæði vegna frumtryggingastarfsemi og móttekinna endurtrygginga.

Frá þeirri samtölu skal draga fjárhæðir endurheimtar á þeim tímabilum sem um getur í 1. mgr.

Frá fjárhæðinni, er þá stendur eftir, dregst tjónaskuld í upphafi næstliðins fjárhagsárs á undan síðasta fjárhagsári sem reikningar eru til fyrir, bæði í frumtryggingastarfsemi og mótteknum endurtryggingum.

Einum þriðja hluta af fjárhæðinni sem þannig fæst, er skipt í tvo hluta, annan, sem nemur allt að 35 000 000 evrum, og hinn síðari því sem umfram er. Reiknuð eru 26% af fyrri fjárhæðinni og 23% af þeirri síðari og þær fjárhæðir lagðar saman.

Samtalan, sem þannig fæst, skal margfölduð með hlutfalli milli tjóna þriggja næstliðinna fjárhagsára, sem stofnunin um starfstengdan lífeyri ber í eigin áhættu eftir að hlutur endurtryggjenda í tjónum hefur verið dreginn frá, og tjóna í heild. Þetta hlutfall má þó aldrei vera lægra en 50%.

5. Ef lágmarksgjaldþol, eins og það er reiknað út í 2. til 4. mgr., reynist vera lægra en lágmarksgjaldþol fyrra árs skal lágmarksgjaldþol nema a.m.k. lágmarksgjaldþoli fyrra árs, margfölduðu með hlutfalli tjónaskuldar í lok síðasta fjárhagsárs og tjónaskuldar í byrjun síðasta fjárhagsárs. Í þessum útreikningum skal líftryggingaskuld reiknuð að frádregnum hluta endurtryggjenda (útrygging) en hlutfallið skal aldrei vera hærra en 1.

19. gr.

Fjárfestingarreglur

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri, sem eru skráðar eða veitt hefur verið leyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, fjárfesti í samræmi við varfærnisregluna (e. *prudent person rule*), einkum í samræmi við eftirfarandi reglur:

- a) við fjárfestingar í eignum skal hafa langtímahagsmuni allra sjóðfélaga og lífeyrisþega að leiðarljósi. Ef um er að ræða hugsanlegan hagsmunaaðrekskur skal stofnun um starfstengdan lífeyri eða einingin sem stýrir safni hennar sjá til þess að fjárfestingin sé eingöngu í þágu sjóðfélaga og lífeyrisþega,
- b) aðildarríkin skulu, innan ramma varfærnisreglunnar, heimila stofnunum um starfstengdan lífeyri að taka tillit til hugsanlegra langtímaáhrifa ákvarðana um fjárfestingar á umhverfislega, félagslega og stjórnunarlega þætti,
- c) fjárfest skal í eignum með þeim hætti að öryggi, gæði, lausafjárstaða og arðsemi safnsins í heild sé tryggt,
- d) fyrst og fremst skal fjárfest með eignunum á skipulegum mörkuðum. Fjárfesting í eignum, sem eru ekki skráðar á skipulegum fjármálamarkaði, verður ávallt að vera innan varfærnismarka,
- e) fjárfesting í afleiddum gerningum skal möguleg að því marki sem slíkir gerningar geta dregið úr fjárfestingaáhættu eða stuðlað að skilvirkri stýringu eignasafnsins. Þá skal meta á varfærnisgrundvelli, með hliðsjón af eigninni sem liggur til grundvallar, og fella inn í matið á eignum stofnunar um starfstengdan lífeyri. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu einnig forðast óþarfa áhættu gagnvart einum mótaðila og gagnvart annarri notkun afleiðna,
- f) eignirnar skulu vera nægilega fjölbreytilegar þannig að komast megi hjá því að treyst sé óþarflega mikið á tiltekna eign, útgefanda eða fyrirtækjasamstæðu og uppsöfnun áhættu í eignasafninu í heild.

Fjárfestingar í eignum, sem eru gefnar út af sama útgefanda eða af útgefendum sem tilheyra sömu samstæðu, skulu ekki leiða til þess að stofnun um starfstengdan lífeyri lendi í óhóflegri áhættusambjöppun,

- g) fjárfesting í aðildarfyrirtækinu skal ekki vera meiri en 5% eignasafnsins í heild og, þegar aðildarfyrirtækið er hluti af samstæðu, skal fjárfesting í fyrirtækjum í sömu samstæðu og aðildarfyrirtækið tilheyra ekki vera yfir 10% eignasafnsins.

Ef nokkur fyrirtæki greiða til stofnunar um starfstengdan lífeyri skal fjárfesting í þessum aðildarfyrirtækjum vera varfærin og með hliðsjón af nauðsyn þess að dreifingin sé nægjanlega mikil.

Aðildarríkin geta ákveðið að framfylgja ekki kröfunum, sem um getur í f- og g-lið, gagnvart fjárfestingum í ríkisskuldabréfum.

2. Með tilliti til stærðar, eðlis, umfangs og margbreytileika starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri sem haft er eftirlit með skulu aðildarríkin tryggja að lögbær yfirvöld hafi eftirlit með lánsþæfismatsferlum stofnana um starfstengdan lífeyri, meti notkun tilvísana í lánsþæfismöt gefin út af lánsþæfismatsfyrirtækjum, eins og þau eru skilgreind í b-lið 1. mgr. 3. gr. í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009⁽¹⁵⁾, í fjárfestingarstefnum sínum og, eftir því sem við á, hvetja til að dregið sé úr áhrifum slíkra tilvísana, með það í huga að draga úr því að treyst sé eingöngu og vélrænt á slík lánsþæfismöt.

3. Heimaaðildarríkið skal banna stofnunum um starfstengdan lífeyri að taka lán eða taka á sig ábyrgð fyrir hönd þriðju aðila. Aðildarríkin geta hins vegar heimilað stofnunum um starfstengdan lífeyri að stunda lántökur að nokkru marki, þó einungis til að afla lausafjár og til skamms tíma.

4. Aðildarríkin skulu ekki gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra fjárfesti í tilteknum eignaflokkum.

5. Aðildarríkin skulu ekki skilyrða fjárfestingarákvarðanir stofnunar um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra eða forstöðumann fjárfestinga við neins konar fyrirframsamþykki eða kerfisbundna tilkynningarskyldu, sbr. þó 30. gr.

6. Aðildarríkjunum er heimilt, í samræmi við ákvæði 1.–5. mgr., að mæla fyrir um ítarlegri reglur um stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, þar á meðal reglur um magn, að því tilskildu að þær séu rökstuddar út frá varfærnisssjónarmiði, til að endurspegla öll lífeyriskerfi sem þessar stofnanir um starfstengdan lífeyri starfrækja.

Aðildarríkin skulu þó ekki hindra stofnanir um starfstengdan lífeyri í eftirfarandi atriðum:

a) að fjárfesta fyrir allt að 70% eignanna sem eru til jöfnunar tryggingaskuldar eða alls stofnsins í kerfum þar sem sjóðfélagarnir bera fjárfestingaáhættuna í hlutabréfum, framseljanlegum verðbréfum sem farið er með eins og hlutabréf og fyrirtækjaskuldabréfum, skráðum á skipulegum mörkuðum, eða markaðstorgum fjármálagerninga eða skipulegum viðskiptavettvöngum, og að ákveða hlutfallslegt vægi þessara verðbréfa í fjárfestingasafni þeirra. Aðildarríkjum er þó heimilt, að því tilskildu að slíkt sé rökstutt út frá varfærnisssjónarmiði, að nota lægri mörk, en þó ekki lægri en 35%, gagnvart stofnunum um starfstengdan lífeyri sem starfrækja lífeyriskerfi sem bjóða langtímaavaxtaábyrgð, bera fjárfestingaáhættuna og gangast sjálf í ábyrgðir,

b) að fjárfesta fyrir allt að 30% eignanna sem eru til jöfnunar tryggingaskuldar í eignum sem tilgreindar eru í öðrum gjaldmiðlum en þeim sem skuldbindingarnar eru tilgreindar í,

c) að fjárfesta í gerningum til langs tíma sem eru ekki skráðir á skipulegum mörkuðum, markaðstorgum fjármálagerninga eða skipulegum viðskiptavettvöngum,

d) að fjárfesta í gerningum sem Fjárfestingarbanki Evrópu gefur út eða ábyrgist í tengslum við Evrópusjóð fyrir stefnumiðaðar fjárfestingar, evrópska langtímafjárfestingasjóði, evrópska félagslega framtakssjóði og evrópska áhættufjármagnssjóði.

7. Ákvæði 6. mgr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin geti krafist þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæði þeirra beiti strangari reglum um fjárfestingar, einnig gagnvart einstökum stofnunum, að því tilskildu að þær séu rökstuddar út frá varfærnisssjónarmiði, einkum með hliðsjón af þeim skuldbindingum sem stofnunin um starfstengdan lífeyri gengst undir.

8. Lögbært yfirvald gístiaðildarríkis stofnunar um starfstengdan lífeyri sem stundar starfsemi sem nær yfir landamæri eins og um getur í 11. gr. skal ekki mæla fyrir um fjárfestingarreglur til viðbótar við þær sem settar eru fram í 1.–6. mgr. að því er varðar þann hluta eignanna sem eru til jöfnunar tryggingaskuldar vegna starfsemi sem nær yfir landamæri.

⁽¹⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1060/2009 frá 16. september 2009 um lánsþæfismatsfyrirtæki (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 1).

III. BÁLKUR

SKILYRÐI SEM GILDA UM STARFSEMI

1. KAFLI

Stjórnkerfi

1. þáttur

Almenn ákvæði

20. gr.

Ábyrgð framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunar um starfstengdan lífeyri beri endanlega ábyrgð samkvæmt landslögum á að viðkomandi stofnun um starfstengdan lífeyri fari að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt hafa verið samkvæmt þessari tilskipun.
2. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á hlutverk aðila vinnumarkaðarins í stjórnun stofnana um starfstengdan lífeyri.

21. gr.

Almennar kröfur um stjórnunarhætti

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að allar stofnanir um starfstengdan lífeyri, hafi yfir skilvirku stjórnkerfi að ráða sem kveður á um trausta og varfærna stjórnun starfsemi þeirra. Það kerfi skal taka til fullnægjandi og gagnsæs stjórnskipulags með skýra skiptingu og viðeigandi aðgreiningu ábyrgðarsviða og skilvirkt kerfi til að tryggja miðlun upplýsinga. Stjórnkerfið skal taka tillit til umhverfislegra, félagslegra og stjórnunarlegra þátta sem tengjast fjárfestingareignum í ákvörðunum um fjárfestingar og skal sæta reglulegri, innri endurskoðun.
2. Stjórnkerfið sem um getur í 1. mgr. skal vera í samræmi við stærð, eðli og umfang starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri og það hve flókin hún er.
3. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri setji sér og beiti skriflegri stefnu í tengslum við áhættustjórnun, innri endurskoðun og, ef við á, tryggingafræðilega og útvistaða starfsemi. Framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri skal samþykkja hana fyrir fram og endurskoða hana á að minnsta kosti þriggja ára fresti og aðlaga hana í ljósi umtalsverðra breytinga á viðkomandi kerfi eða svæði.
4. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri séu með skilvirkt innra eftirlitskerfi. Það skal taka til stjórnsýslu- og bókhaldsfyrirkomulags, innri eftirlitsramma og viðeigandi skýrslugjafa á öllum stigum stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.
5. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri geri raunhæfar ráðstafanir til að tryggja samfelldni og reglufestu í starfsemi þeirra, þ.m.t. með þróun viðbragðsáætlunar. Með þetta að markmiði skulu stofnanir um starfstengdan lífeyri nota viðeigandi kerfi, tilföng og málsmeðferð sem eru í réttu hlutfalli við þetta.
6. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að tveir aðilar hið minnsta stjórn stöfnunum um starfstengdan lífeyri í reynd. Aðildarríkin geta heimilað að aðeins einn aðili stjórn stöfnun um starfstengdan lífeyri í reynd á grundvelli rökstudds mats lögbærra yfirvalda. Í því mati skal tekið tillit til hlutverks aðila vinnumarkaðarins í heildarstjórnun stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, svo og til stærðar, eðlis og umfangs starfsemi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og þess hversu flókin hún er.

22. gr.

Kröfur um hæfa og heiðarlega stjórnun

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri tryggi að aðilar sem stjórna stofnun um starfstengdan lífeyri í reynd, aðilar sem annast lykilstarfssvið og, eftir því sem við á, aðilar eða einingar sem lykilstarfssviði hefur verið útvístað til í samræmi við 31. gr. fullnægi eftirtöldum skilyrðum þegar þeir sinna verkefnum sínum:

a) kröfu um hæfi:

- i. það þýðir, að því er varðar aðila sem stjórna stofnun um starfstengdan lífeyri í reynd, að menntun þeirra og hæfi, þekking og reynsla sé í heild fullnægjandi til að gera þeim kleift að tryggja trausta og varfærna stjórnun stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri,
- ii. það þýðir, að því er varðar aðila sem annast lykilstarfssvið tryggingafræði og innri endurskoðunar, að fagleg menntun þeirra og hæfi, þekking og reynsla sé fullnægjandi til að annast lykilstarfssvið sín á tilhlýðilegan hátt,
- iii. það þýðir, að því er varðar aðila sem annast önnur lykilstarfssvið, að menntun þeirra og hæfi, þekking og reynsla sé fullnægjandi til að annast þessi lykilstarfssvið á tilhlýðilegan hátt og

b) kröfu um að vera heiðarlegur: þeir hafi góðan orðstír og séu ráðvandır.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbærum yfirvöldum sé kleift að meta hvort þeir aðilar sem stjórna stofnuninni um starfstengdan lífeyri í reynd eða annast lykilstarfssemi uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

3. Fari heimaaðildarríki fram á að aðilarnir, sem um getur í 1. mgr., færi sönnur á að þeir hafi góðan orðstír, hafi ekki verið lýstir gjaldþrota, eða leggi fram sönnun um hvort tveggja, skal það aðildarríki samþykkja sem fullnægjandi sönnun, þegar í hlut eiga ríkisborgarar annarra aðildarríkja, að lagt sé fram sakavottorð frá hinu aðildarríkinu eða, ef sakavottorð frá hinu aðildarríkinu er ekki fyrir hendi, jafngilt skjal sem þar til bært dóms- eða stjórnvald gefur út, annaðhvort í aðildarríkinu þar sem viðkomandi aðili er ríkisborgari eða í heimaaðildarríkinu, og sýnir að þessar kröfur hafi verið uppfylltar.

4. Ef ekkert þar til bært dóms- eða stjórnvald, hvorki í aðildarríkinu þar sem viðkomandi aðili er ríkisborgari né í heimaaðildarríkinu, gefur út jafngilt skjal eins og um getur í 3. mgr. skal þeim aðila vera heimilt að leggja fram eiðsvarna yfirlýsingu í þess stað.

Í heimaaðildarríkjum þar sem engin ákvæði eru um slíka eiðsvarna yfirlýsingu skal ríkisborgurum annarra aðildarríkja þó vera heimilt að leggja fram drengskaparheit sem hann eða hún gefur í viðurvist þar til bærts dóms- eða stjórnvalds í heimaaðildarríkinu eða aðildarríkinu þar sem þau eru ríkisborgarar eða í viðurvist lögbókanda í einhverju þessara aðildarríkja. Viðkomandi yfirvald eða lögbókandi skal gefa út skírteini þar sem vottaður er áreiðanleiki eiðsvörnu yfirlýsingarinnar eða drengskaparheitisins.

5. Sönnun um að viðkomandi hafi ekki áður verið lýstur gjaldþrota sem um getur í 3. mgr. má einnig leggja fram í formi yfirlýsingar ríkisborgara hins viðkomandi aðildarríkisins hjá þar til bærum dómsaðila, fagaðila eða atvinnugreinastofnun í hinu aðildarríkinu.

6. Skjöl sem um getur í 3., 4. og 5. mgr., skulu lögð fram áður en þrjú mánuðir eru liðnir frá útgáfudegi þeirra.

7. Aðildarríkin skulu tilnefna aðila og stofnanir sem bær eru til að gefa út þau skjöl sem getið er í 3., 4. og 5. mgr. og skulu tilkynna það tafarlaust öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni.

Aðildarríkin skulu enn fremur tilkynna hvert öðru og framkvæmdastjórninni um yfirvöld eða stofnanir sem senda skal gögn til skv. 3., 4. og 5. mgr. til stuðnings umsóknar um starfsleyfi til að reka þá starfsemi sem um getur í 11. gr. á yfirráðasvæði aðildarríkisins.

23. gr.

Launakjarastefna

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri setji sér og beiti traustri launakjarastefnu fyrir alla þá aðila sem reka stofnun um starfstengdan lífeyri í reynd, annast lykilstarfssvið og aðra hópa starfsmanna sem í starfi sínu hafa veruleg áhrif á áhættusnið stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri með þeim hætti sem er í réttu hlutfalli við stærð þeirra og innra skipulag, svo og við stærð, eðli og umfang starfseminnar og það hversu flókin hún er.

2. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu reglulega birta opinberlega viðeigandi upplýsingar um launakjarastefnu sína nema kveðið sé á um annað í reglugerð (ESB) 2016/679.
3. Þegar launakjarastefnunni sem um getur í 1. mgr. er komið á og beitt skulu stofnanir um starfstengdan lífeyri fara að öllum eftirfarandi meginreglum:
 - a) launakjarastefnu skal komið á, henni hrundið í framkvæmd og viðhaldið í samræmi við starfsemi, áhættusnið, markmið og langtímahagsmuni, fjármálastöðugleika og frammistöðu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri í heild, og hún skal styðja við trausta, varfærna og árangursríka stjórnun stofnana um starfstengdan lífeyri,
 - b) launakjarastefnan skal vera í samræmi við langtímahagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega lífeyriskerfis sem stofnun um starfstengdan lífeyri starfrækir,
 - c) launakjarastefnan skal fela í sér ráðstafanir sem miða að því að komast hjá hagsmunaárekstrum,
 - d) launakjarastefnan skal vera í samræmi við trausta og skilvirka áhættustýringu og skal ekki hvetja til áhættusækni sem samræmist ekki áhættusniði og reglum stofnana um starfstengdan lífeyri,
 - e) launakjarastefnan skal gilda um stofnun um starfstengdan lífeyri og um þá þjónustuveitendur sem um getur í 1. mgr. 31. gr. nema þeir falli undir tilskipanirnar sem um getur í b-lið 2. mgr. 2. gr.,
 - f) stofnun um starfstengdan lífeyri skal setja meginreglur launakjarastefnunnar, endurskoða hana og uppfæra að minnsta kosti á þriggja ára fresti og hún skal vera ábyrg fyrir framkvæmd hennar,
 - g) stjórnunarhættir skulu vera skýrir, gagnsæir og skilvirkir að því er varðar starfskjör og eftirlit með þeim.

2. þáttur

Lykilstarfssvið

24. gr.

Almenn ákvæði

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri hafi yfir að ráða eftirfarandi lykilstarfssviðum: áhættustjórnun, innra eftirliti og, eftir því sem við á, tryggingafræðilegri starfsemi. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu gera þeim sem annast lykilstarfssvið kleift að rækja skyldir sínar með árangursríkum hætti og á hlutlægan, sanngjarnan og óháðan hátt.
2. Stofnanir um starfstengdan lífeyri geta heimilað einum aðila eða skipulagseiningu að annast fleiri en eitt lykilstarfssvið, að undanskildu innra eftirlitssviðinu sem um getur í 26. gr. sem skal vera óháð öðrum lykilstarfssviðum.
3. Aðili eða skipulagseining sem annast lykilstarfssviðið skal vera annar en sá eða sú sem annast áþekk lykilstarfssvið í aðildarfyrirtækinu. Aðildarríkin geta, að teknu tilliti til stærðar, eðlis og umfangs starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri og flækjustigs hennar, heimilað stofnun um starfstengdan lífeyri að annast lykilstarfssvið fyrir milligöngu sama aðila eða skipulagseiningar og í aðildarfyrirtækinu, að því tilskildu að stofnunin um starfstengdan lífeyri skýri út hvernig hún komi í veg fyrir eða stýri hagsmunaárekstrum við aðildarfyrirtækið.
4. Þeir sem annast lykilstarfssemi skulu tilkynna hvers konar mikilvægar niðurstöður og tilmæli á ábyrgðarsviði sínu til stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar stofnunar um starfstengdan lífeyri sem skal ákvarða til hvaða aðgerða skuli gripið.
5. Sá sem annast lykilstarfssemi skal, með fyrirvara um réttinn til að koma ekki sök á sjálfan sig, upplýsa lögbært yfirvald stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri ef stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri grípur ekki til viðeigandi og tímanlegra aðgerða til úrbóta í eftirtöldum tilvikum:
 - a) ef aðili eða skipulagseining sem annast lykilstarfssvið hefur orðið þess var að umtalsverð hætta sé á að stofnunin um starfstengdan lífeyri muni ekki fara að efnislega mikilvægri, lögbundinni kröfu og hefur tilkynnt það til stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og ef þetta gæti haft veruleg áhrif á hagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega eða

- b) ef aðili eða skipulagseining sem annast lykilstarfssvið hefur tekið eftir verulegu, efnislegu broti á lögum og stjórnáskvæðum sem gilda um stofnun um starfstengdan lífeyri og starfsemi hennar í tengslum við lykilstarfssvið þess aðila eða skipulagseiningar og hefur tilkynnt það til stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.
6. Aðildarríkin skulu tryggja réttarvernd aðila sem upplýsa lögbært yfirvald í samræmi við 5. mgr.

25. gr.

Áhættustýring

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri, með þeim hætti sem er í réttu hlutfalli við stærð þeirra og innra skipulag, svo og við stærð, eðli og umfang starfsemi þeirra og flækjustig, að hafa yfir að ráða skilvirku áhættustýringarsviði. Þetta starfssvið skal vera þannig byggt upp að það auðveldi starfsemi áhættustýringarkerfis, en fyrir það skulu stofnanir um starfstengdan lífeyri setja ferla og verklagsreglur um skýrslugjöf sem eru nauðsynlegar til að auðkenna, meta, vakta, stjórna og tilkynna reglulega til stjórnar, framkvæmdastjórnar eða eftirlitsstjórnar stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri um þær áhættur, hvort heldur sem er stakar eða uppsafnaðar, sem stofnanir um starfstengdan lífeyri og lífeyriskerfi sem þær starfrækja standa eða gætu staðið frammi fyrir, svo og um víxlengslin milli þeirra.

Áhættustýringarkerfi þetta skal vera árangursríkt og vel samþætt stjórnskipulagi og ákvarðanatökufærli stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.

2. Áhættustýringarkerfið skal, með þeim hætti sem er í réttu hlutfalli við stærð og innra skipulag stofnana um starfstengdan lífeyri, svo við stærð, eðli og umfang starfsemi þeirra og flækjustig, taka til áhættu sem getur komið upp í stofnunum um starfstengdan lífeyri eða í fyrirtækjum sem verkefni eða starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri hefur verið útvistuð til, að minnsta kosti á eftirfarandi sviðum, eftir því sem við á:

- a) sölutrygginga og varasjóða,
- b) eigna- og skuldastýringar,
- c) fjárfestinga, einkum afleiða, verðbréfunar og svipaðra skuldbindinga,
- d) stýringar lausafjár- og samþjöppunaráhættu,
- e) stýringar rekstraráhættu,
- f) váttrygginga og annarra aðferða til að draga úr áhættu,
- g) umhverfisáhættu, félagslegrar áhættu og stjórnunaráhættu sem tengist fjárfestingasafni og stýringu þess.

3. Ef sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera áhættu, í samræmi við skilyrði lífeyriskerfisins, skal áhættustýringarkerfið einnig íhuga þá áhættu af sjónarhóli sjóðfélaga og lífeyrisþega.

26. gr.

Innra endurskoðunarsvið

Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri komi á fót skilvirkri innri endurskoðun með þeim hætti sem er í réttu hlutfalli við stærð þeirra og innra skipulag, svo og við stærð, eðli og umfang starfsemi þeirra og flækjustig. Innri endurskoðun skal taka til mats á því hvort innra eftirlitskerfið, og aðrir hlutar stjórnkerfisins, séu fullnægjandi og skilvirkir, þ.m.t. útvistuð starfsemi, eftir því sem við á.

27. gr.

Tryggingafræðileg starfsemi

1. Ef stofnun um starfstengdan lífeyri veitir sjálf tryggingu gagnvart áhættu sem tengist ævilíkkum manna og ábyrgist annaðhvort fjárfestingarárangur eða tiltekin réttindi, skulu aðildarríki krefjast þess að sú stofnun um starfstengdan lífeyri hafi skilvirka tryggingafræðilega starfsemi til að:

- a) samræma og hafa umsjón með útreikningum á váttryggingaskuld,

- b) meta hvort aðferðafræðin og þær aðferðir sem beitt er og liggja til grundvallar útreikningum váttryggingaskuldar séu viðeigandi, einnig forsendur þeirra útreikninga,
 - c) meta hvort gögnin sem beitt er við útreikninga á váttryggingaskuld séu fullnægjandi og uppfylli gæðakröfur,
 - d) bera þær forsendur sem liggja til grundvallar útreikningum á váttryggingaskuld saman við fengna reynslu,
 - e) gera stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri grein fyrir því hve áreiðanlegir og fullnægjandi útreikningarnir á váttryggingaskuld séu,
 - f) láta í ljós álit á heildarstefnunni hvað sölutryggingar varðar ef stofnunin um starfstengdan lífeyri hefur slíka stefnu,
 - g) láta í ljós álit á því hve fullnægjandi tilhögun við váttryggingar er ef stofnunin um starfstengdan lífeyri hefur slíka tilhögun og
 - h) stuðla að skilvirkri framkvæmd áhættustýringarkerfisins.
2. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri tilnefni a.m.k. einn óháðan aðila, innan eða utan stofnunar um starfstengdan lífeyri sem er ábyrgur fyrir tryggingafræðilegu starfsemi.

3. Þáttur

Skjöl sem varða stjórnarhætti

28. gr.

Eigið áhættumat

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri geri eigið áhættumat og skjalfesti það, með þeim hætti sem er í réttu hlutfalli við stærð þeirra og innra skipulag, svo og við stærð, eðli og umfang starfsemi þeirra og flækjustig.

Áhættumatið skal gera að lágmarki á þriggja ára fresti eða tafarlaust í kjölfar verulegra breytinga á áhættusniði stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eða lífeyriskerfanna sem stofnunin um starfstengdan lífeyri starfrækir. Verði veruleg breyting á áhættusniði tiltekins lífeyriskerfis er heimilt að takmarka áhættumatið við það lífeyriskerfi.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að áhættumatið sem um getur í 1. mgr., með hliðsjón af stærð og innra skipulagi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, svo og af stærð, eðli og umfangi starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri og flækjustigi, feli í sér eftirfarandi:

- a) lýsingu á því hvernig eigið áhættumat er felld inn í stjórnunarferli og ákvarðanatökferli stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri,
- b) mat á því hversu árangursríkt áhættustýringarkerfið er,
- c) lýsingu á því hvernig stofnunin um starfstengdan lífeyri kemur í veg fyrir hagsmunaaðrekstra við aðildarfyrirtækið, ef stofnunin um starfstengdan lífeyri útvistar lykilstarfssviðum til aðildarfyrirtækisins í samræmi við 3. mgr. 24. gr.,
- d) mat á heildarfjármögnunarþörf stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, m.a lýsingu á endurreisnaráætlun, eftir því sem við á,
- e) mat á áhættu fyrir sjóðfélaga og lífeyrisþega sem tengist útgreiðslu eftirlauna þeirra og árangri aðgerða til úrbóta, að teknu tilliti til, eftir því sem við á:
 - i. vísitölutengingar,
 - ii. kerfis til lækkunar bóta, m.a. að hve miklu leyti unnt sé að lækka áunnin lífeyrisréttindi, við hvaða aðstæður og hver geti gert það,
- f) eiginlegt mat á þeim kerfum sem vernda eftirlaun, m.a., eftir því sem við á, ábyrgðum, samningum eða hvers konar öðrum fjárhagslegum stuðningi frá aðildarfyrirtækinu, váttryggingum eða endurtryggingum fyrirtækis sem tilskipun 2009/138/EB tekur til eða tryggingu af hálfu lífeyriskerfis vegna stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eða sjóðfélaga og lífeyrisþega,

- g) eigindlegt mat á rekstraráhættu,
- h) mat á nýrri eða aðsteðjandi áhættu, þ.m.t., ef hugað er að umhverfisþáttum, félagslegum þáttum og stjórnunarþáttum þegar ákvarðanir um fjárfestingar eru teknar, áhættu sem tengist loftslagsbreytingum, notkun auðlinda og umhverfinu, félagslegri áhættu og áhættu sem tengist afskriftum eigna vegna breytinga á reglusetningu.
3. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu, að því er varðar 2. mgr., hafa yfir að ráða aðferðum til að greina og meta áhættuna sem þær standa eða gætu staðið frammi fyrir til skamms tíma og til langs tíma og sem getur haft áhrif á getu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri til að standa við skuldbindingar sínar. Þessar aðferðir skulu vera í réttu hlutfalli við stærð, eðli og umfang áhættunnar sem fylgir starfsemi stofnunarinnar og flækjustig. Aðferðunum skal lýst í eigin áhættumati.
4. Taka skal tillit til eigin áhættumats í stefnumótandi ákvörðunum stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.

29. gr.

Ársreikningar og ársskýrslur

Aðildarríkin skulu krefjast þess að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra geri og birti opinberlega ársreikninga og ársskýrslur þar sem fram kemur sérhvert lífeyriskerfi sem stofnunin um starfstengdan lífeyri rekur og, eftir því sem við á, ársreikningar og ársskýrslur fyrir hvert þeirra. Ársreikningarnir og ársskýrslurnar skulu gefa rétta og sanna mynd af eignum, skuldum og fjárhagsstöðu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og hafa að geyma upplýsingar um umtalsverðar fjárfestingaæignir. Ársskýrslurnar og upplýsingar í skýrslunum skulu vera í fullu samræmi, heildstæðar, rétt fram settar og samþykktar með tilhlýðilegum hætti af aðilum sem til þess hafa heimild í samræmi við innlend lög.

30. gr.

Yfirlýsing um meginreglur um fjárfestingastefnu

Aðildarríkin skulu tryggja að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra semji og endurskoði að minnsta kosti á þriggja ára fresti skriflega yfirlýsingu um meginreglur um fjárfestingarstefnu. Þessa yfirlýsingu skal endurskoða tafarlaust ef orðið hafa umtalsverðar breytingar á fjárfestingarstefnunni. Aðildarríkin skulu kveða á um að þessi yfirlýsing hafi a.m.k. að geyma efni á borð við aðferðir við mælingu á fjárfestingaráhættu, ferlin sem komið hefur verið á við áhættustjórnun og skipulagða eignaskiptingu að því er varðar eðli og gildistíma lífeyrisskuldbindinga og með hvað hætti tillit er tekið til umhverfisþátta, félagslegra þátta og stjórnunarþátta í fjárfestingarstefnunni. Yfirlýsingin skal vera öllum aðgengileg.

2. KAFLI

Útvistun og fjárfestingarstýring

31. gr.

Útvistun

1. Aðildarríkin geta heimilað eða krafist þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra feli hvers konar starfsemi, þ.m.t. lykilstarfssvið og stjórnun þessara stofnana um starfstengdan lífeyri, að hluta eða öllu leyti, þjónustuveitendum sem starfa fyrir hönd þessara stofnana um starfstengdan lífeyri.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri beri ávallt fulla ábyrgð á því að farið sé að skuldbindingum þeirra samkvæmt þessari tilskipun þegar þær útvista lykilstarfssviði eða annarri starfsemi.
3. Útvistun lykilstarfssviðs eða annarrar starfsemi má ekki fara þannig fram að hún leiði til eftirfarandi:
- a) að hún rýri gæði stjórnkerfis viðkomandi stofnunar um starfstengdan lífeyri,
- b) að hún auki rekstraráhættu óþarflega,

- c) að hún rýri getu lögbærra yfirvalda til að hafa eftirlit með því að stofnunin um starfstengdan lífeyri standi við skuldbindingar sínar,
- d) að hún grafi undan stöðugri og fullnægjandi þjónustu við sjóðfélaga og lífeyrisþega.
4. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu tryggja að hin útvistaða starfsemi gangi eðlilega fyrir sig með valferli við ráðningu þjónustuveitanda og með viðvarandi eftirliti með starfsemi þess þjónustuveitanda.
5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri sem útvista lykilstarfssviðum, stjórnun þessara stofnana um starfstengdan lífeyri eða annarri starfsemi sem þessi tilskipun tekur til geri skriflegan samning við þjónustuveitandann. Slíkur samningur skal vera framfylgjanlegur samkvæmt lögum og í honum skulu réttindi og skyldur stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og þjónustuveitandans vera skýrt skilgreindar.
6. Aðildarríkin skulu tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri tilkynni lögbærum yfirvöldum tímanlega um hvers konar útvistun á starfsemi sem þessi tilskipun tekur til. Ef útvistun tengist lykilstarfssviðum eða stjórnun stofnana um starfstengdan lífeyri skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum áður en samningur um hvers konar útvistun öðlast gildi. Aðildarríkin skulu einnig tryggja að stofnanir um starfstengdan lífeyri tilkynni lögbærum yfirvöldum um síðari mikilvæga þróun að því er varðar hvers konar útvistaða starfsemi.
7. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi heimildir til að óska hvenær sem er eftir upplýsingum frá stofnunum um starfstengdan lífeyri og frá þjónustuveitendum um útvistuð lykilstarfssvið eða aðra útvistaða starfsemi.

32. gr.

Fjárfestingarstýring

Aðildarríkin skulu ekki standa gegn því að stofnanir um starfstengdan lífeyri tilnefni forstöðumenn fjárfestinga sem hafa staðfestu í öðru aðildarríki og hafa tilhlýðilegt umboð til að annast þessa starfsemi, til að stýra fjárfestingasafninu í samræmi við tilskipun 2009/65/EB, 2009/138/EB, 2011/61/ESB, 2013/36/ESB og 2014/65/ESB, né þeir aðilar sem veitt hefur verið leyfi og um getur í 1. mgr. 2. gr. þessarar tilskipunar.

3. KAFLI

Vörsluaðili

33. gr.

Skipun vörsluaðila

1. Heimaaðildarríkið getur, þegar um er að ræða starfstengt lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera fjárfestingaáhættuna að fullu, krafist þess að stofnunin um starfstengdan lífeyri tilnefni einn eða fleiri vörsluaðila til að gæta eigna og gegna umsjónarskyldu í samræmi við 34. og 35. gr. Gistiaðildarríkið getur krafist þess að slíkar stofnanir um starfstengdan lífeyri tilnefni einn eða fleiri vörsluaðila til að gæta eigna og gegna umsjónarskyldu í samræmi við 34. og 35. gr. þegar þær stunda starfsemi sem nær yfir landamæri í samræmi við 11. gr., að því tilskildu að í landslögum sé gerð krafa um skipun vörsluaðila.
2. Heimaaðildarríkið getur, að því er varðar starfstengd lífeyriskerfi þar sem sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera fjárfestingaráhættuna ekki að fullu, krafist þess að stofnun um starfstengdan lífeyri tilnefni einn eða fleiri vörsluaðila til að gæta eigna eða til að gæta eigna og gegna umsjónarskyldu í samræmi við 34. og 35. gr.
3. Aðildarríkin skulu ekki standa gegn því að stofnanir um starfstengdan lífeyri tilnefni vörsluaðila sem hafa staðfestu í öðru aðildarríki og tilhlýðilegt umboð í samræmi við tilskipun 2013/36/ESB eða tilskipun 2014/65/ESB eða er viðurkenndur vörsluaðili í skilningi tilskipunar 2009/65/EB eða tilskipunar 2011/61/ESB.
4. Aðildarríkin skulu gera þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru til að lögbær yfirvöld geti bannað samkvæmt landslögum, í samræmi við 48. gr., að eignum í umsjón vörsluaðila eða fjárvörslufyrirtækis á yfirráðasvæði þeirra sé ráðstafað að vild ef lögbært yfirvald í heimaðildarríki stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri fer fram á slíkt.

5. Vörsluaðili skal tilnefndur með gerð skriflegs samnings. Í samningnum skal mælt fyrir um miðlun nauðsynlegra upplýsinga til að vörsluaðili geti sinnt skyldum sínum eins og þær eru settar fram í þessari tilskipun og í öðrum viðeigandi lögum og stjórnáskilum.
6. Þegar stofnun um starfstengdan lífeyri og vörsluaðili sinna þeim verkefnum sínum sem mælt er fyrir um í 34. og 35. gr. skulu þau starfa heiðarlega, af sanngírni, kunnáttusemi, óhæði og í þágu sjóðfélaga og lífeyrisþega kerfisins.
7. Vörsluaðili skal ekki stunda starfsemi að því er varðar stofnun um starfstengdan lífeyri sem getur valdið hagsmunaárekstrum milli stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, sjóðfélaga og lífeyrisþega kerfisins og hennar sjálfrar nema vörsluaðili hafi, hvað varðar virkni og stigskiptingu, aðskilið framkvæmd verkefna sinna sem vörsluaðili frá öðrum verkefnum sínum sem gætu valdið árekstrum, og mögulegir hagsmunaárekstrar séu skilgreindir, þeim stjórnað, þeir vaktaðir og birtir, með viðeigandi hætti, sjóðfélögum og lífeyrisþegum kerfisins og stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.
8. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu, ef vörsluaðili er ekki tilnefndur, gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir og leysa hagsmunaárekstra sem kynnu að koma upp í tengslum við verkefni sem væru annars á hendi vörsluaðila og forstöðumanns eigna.

34. gr.

Varsla eigna og bótaábyrgð vörsluaðila

1. Ef eignir stofnunar um starfstengdan lífeyri, sem tengjast lífeyriskerfi sem samanstendur af fjármálagerningum sem má hafa í vörslu, eru faldar vörsluaðila til varðveislu skal vörsluaðilinn hafa í vörslu sinni alla fjármálagerninga sem hægt er að skrá á fjármálagerningareikning sem stofnað er til í bókhaldi vörsluaðila og alla fjármálagerninga sem hægt er að afhenda vörsluaðila á áþreifanlegu formi.
Í því skyni skal vörsluaðili tryggja að allir fjármálagerningar sem hægt er að skrá á fjármálagerningareikning sem stofnað er til í bókhaldi vörsluaðila séu skráðir á aðgreinda reikninga í bókhaldi vörsluaðila í samræmi við reglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 2014/65/ESB, sem stofnað er til í nafni stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri til að hægt sé að auðkenna með skýrum hætti að þeir tilheyri ætíð stofnuninni um starfstengdan lífeyri eða sjóðfélögum og lífeyrisþegum lífeyriskerfisins.
2. Ef eignir stofnunar um starfstengdan lífeyri sem tengjast lífeyriskerfi samanstanda af öðrum eignum en þeim sem um getur í 1. mgr. skal vörsluaðili sannreyna að stofnunin um starfstengdan lífeyri sé eigandi eignanna og skal halda skrá yfir þessar eignir. Sannprófunin skal gerð á grundvelli upplýsinga eða skjala sem stofnunin um starfstengdan lífeyri lætur í té og, ef hægt er, á grundvelli ytri sönnunargagna. Vörsluaðili skal sjá til þess að skráin sé uppfærð.
3. Aðildarríkin skulu tryggja að vörsluaðili beri ábyrgð gagnvart stofnuninni um starfstengdan lífeyri og sjóðfélögum og lífeyrisþegum vegna tjóns sem hann bakar þeim með óafsakanlegri vanrækslu á skyldum sínum eða með því að sinna þeim illa.
4. Aðildarríkin skulu tryggja að það breyti ekki ábyrgð vörsluaðila sem um getur í 3. mgr. þótt hann hafi falið þriðja aðila einhverjar eða allar eignir sem honum hefur verið falið að varðveita.
5. Ef vörsluaðili er ekki tilnefndur vegna vörslu eigna skal þess að minnsta kosti krafist að stofnanir um starfstengdan lífeyri, að minnsta kosti:
 - a) tryggi að fjármálagerningar njóti viðeigandi umhyggju og verndar,
 - b) haldi skrár sem geri stofnuninni um starfstengdan lífeyri kleift að auðkenna allar eignir hvenær sem er og án tafar,
 - c) geri nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir hagsmunaárekstra í tengslum við varðveislu eigna,
 - d) upplýsi lögbær yfirvöld, samkvæmt beiðni, með hvaða hætti eignirnar eru varðveittar.

35. gr.

Eftirlitsskyldur

1. Til viðbótar við verkefni sem um getur í 1. og 2. mgr. 34. gr. skal vörsluaðili sem hefur verið tilnefndur til að sinna eftirlitsskyldum:
 - a) framkvæma fyrirmæli stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri nema þau brjóti í bága við landslög eða reglur stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri,

- b) tryggja að í viðskiptum með eignir stofnunar um starfstengdan lífeyri sem tengjast lífeyriskerfi sé endurgjald greitt stofnuninni um starfstengdan lífeyri innan eðlilegra tímamarka og
 - c) tryggja að tekjur af eignum séu notaðar í samræmi við reglur stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.
2. Heimaaðildarríki stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri getur, þrátt fyrir 1. mgr., ákveðið aðrar eftirlitsskyldur sem vörsluaðilinn skal sinna.
3. Ef vörsluaðili er ekki tilnefndur til að sinna eftirlitsskyldum skal stofnun um starfstengdan lífeyri setja verklagsreglur sem tryggja að verkefni, sem annars myndu falla undir eftirlit vörsluaðila, séu framkvæmd á tilhlýðilegan hátt innan stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri.

IV. BÁLKUR

UPPLÝSINGAR SEM BER AÐ VEITA VÆNTANLEGUM SJÓÐFÉLÖGUM, SJÓÐFÉLÖGUM OG LÍFEYRISÞEGUM

1. KAFLI

Almenn ákvæði

36. gr.

Meginreglur

1. Aðildarríkin skulu, að teknu tilliti til eðlis lífeyriskerfisins sem sett hefur verið á laggirnar, tryggja að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð og veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra:
- a) veiti væntanlegum sjóðfélögum að lágmarki þær upplýsingar sem settar eru fram í 41. gr.,
 - b) veiti sjóðfélögum að lágmarki þær upplýsingar sem settar eru fram í 37.–40. gr., 42. og 44. gr. og
 - c) veiti lífeyrisþegum að lágmarki upplýsingarnar sem settar eru fram í 37., 43. og 44. gr.
2. Upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu:
- a) uppfærðar reglulega;
 - b) skrifaðar með skýrum hætti, á skýru, gagnorðu og skiljanlegu máli án þess að gripið sé til fagmáls og tæknilegra hugtaka þar sem unnt er að nota orð úr daglegu máli í staðinn,
 - c) ekki vera villandi og tryggja skal samræmi í orðaforða og innihaldi,
 - d) þannig fram settar að auðvelt sé að lesa þær,
 - e) vera aðgengilegar á opinberu tungumáli aðildarríkisins þar sem félagsmála- og vinnulöggjöf sem tengist starfstengdum lífeyriskerfum á við um viðkomandi lífeyriskerfi og
 - f) gerðar aðgengilegar fyrir væntanlega sjóðfélaga, sjóðfélaga og lífeyrisþega án endurgjalds með rafrænum hætti, m.a. á varanlegum miðli eða á vefsetri eða á pappír.
3. Aðildarríkin geta samþykkt eða viðhaldið frekari ákvæðum varðandi upplýsingar sem ber að veita væntanlegum sjóðfélögum, sjóðfélögum og lífeyrisþegum.

37. gr.

Almennar upplýsingar um lífeyriskerfið

1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar sérhverja stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, tryggja að sjóðfélagar og lífeyrisþegar séu nægilega vel upplýstir um lífeyriskerfi sín sem stofnunin um starfstengdan lífeyri starfrækir, einkum varðandi:
- a) heiti stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri, aðildarríkið þar sem stofnunin um starfstengdan lífeyri er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir og heiti lögbærs yfirvalds hennar,

- b) réttindi og skyldur þeirra aðila sem eiga aðild að lífeyriskerfinu,
- c) upplýsingar um fjárfestingarsniðið,
- d) eðli fjárfestingaráhættunnar sem sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera,
- e) skilyrðin sem varða fulla ábyrgð eða hlutaábyrgð samkvæmt lífeyriskerfinu eða tiltekin réttindi eða, ef ábyrgð er ekki veitt samkvæmt lífeyriskerfinu, yfirlýsingu þess efnis,
- f) kerfi sem verndar uppsöfnuð réttindi eða kerfi til lækkunar bóta, ef við á,
- g) upplýsingar um fyrri árangur fjárfestinga sem tengjast lífeyriskerfinu í fimm ár að lágmarki ef sjóðfélagar bera fjárfestingaráhættu eða geta tekið ákvarðanir um fjárfestingar, eða í öll þau ár sem kerfið hefur verið starfrækt ef það er í minna en fimm ár,
- h) kostnaðaruppbyggingu sem sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera að því er varðar kerfi sem veita ekki tiltekin réttindi,
- i) valkostina sem sjóðfélögum og lífeyrisþegum stendur til boða í tengslum við útgreiðslu eftirlauna þeirra,
- j) frekari upplýsingar um fyrirkomulag við flutning lífeyrisréttinda eigi sjóðfélagi rétt á slíkum flutningi.

2. Sjóðfélagar skulu, að því er varðar kerfi þar sem sjóðfélagar bera fjárfestingaráhættu og þar sem þeim stendur til boða fleiri en einn valkostur með mismunandi fjárfestingasniði, vera upplýstir um skilyrði varðandi þá fjárfestingarkosti sem í boði eru og, eftir því sem við á, sjálfgefna fjárfestingarkostinn og reglu lífeyriskerfisins um að úthluta tilteknum sjóðfélaga fjárfestingarkost.

3. Sjóðfélagar og lífeyrisþegar eða fulltrúar þeirra skulu fá allar viðeigandi upplýsingar um breytingar á reglum lífeyriskerfis innan hæfilegs tíma. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu að auki gera sjóðfélögum og lífeyrisþegum grein fyrir því hvaða áhrif verulegar breytingar á váttryggingaskuld hafa á þá.

4. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu gera þær almennu upplýsingar um lífeyriskerfið, sem settar eru fram í þessari grein, aðgengilegar.

2. KAFLI

Greinargerð um lífeyrisréttindi og viðbótarupplýsingar

38. gr.

Almenn ákvæði

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri semji greinargott skjal með lykilupplýsingum fyrir hvern sjóðfélaga þar sem tekið er tillit til sérstaks eðlis landsbundinna lífeyriskerfa og viðeigandi löggjafar á sviði félags-, atvinnu- og skattamála („greinargerð um lífeyrisréttindi“). Í titli skjalsins skulu koma fyrir orðin „greinargerð um lífeyrisréttindi“.
2. Dagsetningin sem upplýsingarnar í greinargerðinni um lífeyrisréttindi vísa til skal vera sett fram með áberandi hætti.
3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að upplýsingarnar í greinargerðinni um lífeyrisréttindi séu réttar, uppfærðar og að allir sjóðfélagar geti nálgast þær endurgjaldslaut, að minnsta kosti árlega, með rafrænum hætti, þ.m.t. á varanlegum miðli eða á vefsetri eða á pappír. Láta skal sjóðfélögum í té eintak á pappír, óski þeir eftir því, til viðbótar við þær upplýsingar sem eru afhentar með rafrænum hætti.
4. Allar verulegar breytingar á upplýsingum í greinargerðinni um lífeyrisréttindi samanborið við fyrri ár skulu koma skýrt fram.
5. Aðildarríkin skulu setja fram reglur til að ákvarða forsendur fyrir spárnar sem um getur í d-lið 1. mgr. 39. gr. Beita skal þeim reglum gagnvart stofnunum um starfstengdan lífeyri til að ákvarða, eftir því sem við á, árlegt nafnvirði arðsemi fjárfestinga, árlega verðbólgu og framtíðarlaunaþróun.

39. gr.

Greinargerð um lífeyrisréttindi

1. Í greinargerð um lífeyrisréttindi skulu að minnsta kosti eftirtaldar upplýsingar koma fram fyrir sjóðfélaga:
 - a) persónuupplýsingar um sjóðfélagann, þ.m.t. skýrar upplýsingar um lögboðinn eftirlaunaaldur, eftirlaunaaldurinn sem mælt er fyrir um í lífeyriskerfinu eða sem stofnun um starfstengdan lífeyri áætlar eða eftirlaunaaldurinn sem sjóðfélaginn ákveður, eftir því sem við á,
 - b) heiti stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og heimilisfang hennar og tilgreining á lífeyriskerfi sjóðfélagens,
 - c) eftir því sem við á, upplýsingar um fulla ábyrgð eða hlutaábyrgð samkvæmt lífeyriskerfinu og ef við á, hvar frekari upplýsingar er að finna,
 - d) upplýsingar um spár um lífeyri á grundvelli eftirlaunaaldurs eins og hann er tilgreindur í a-lið og fyrirvari um að þessar spár kunni að vera frábrugðnar endanlegu virði móttekins lífeyris. Ef spár um lífeyrisgreiðslur byggjast á efnahagslegum sviðsmyndum skulu þær upplýsingar einnig innihalda bestu sviðsmyndina og óhagstæða sviðsmynd, að teknu tilliti til sérstaks eðlis lífeyriskerfisins,
 - e) heiti stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og heimilisfang hennar og tilgreining á lífeyriskerfi sjóðfélagens,
 - f) upplýsingar um framlög sem aðildarfyrirtækið og sjóðfélaginn hafa greitt til lífeyriskerfisins, að minnsta kosti síðustu tólf mánuði, að teknu tilliti til sérstaks eðlis lífeyriskerfisins,
 - g) sundurliðun á kostnaði sem stofnunin um starfstengdan lífeyri dregur frá, að minnsta kosti undanfarna tólf mánuði,
 - h) upplýsingar um fjármögnunarstig lífeyriskerfisins í heild.
2. Aðildarríkin skulu, í samræmi við 60. gr., miðla bestu starfsvenjum að því er varðar snið og innihald greinargerðarinnar um lífeyrisréttindi.

40. gr.

Viðbótarupplýsingar

1. Í greinargerð um lífeyrisréttindi skal tilgreint hvar og hvernig unnt sé að afla viðbótarupplýsinga, m.a.:
 - a) frekari hagnýtra upplýsinga um þá valkosti sem sjóðfélögum stendur til boða samkvæmt lífeyriskerfinu,
 - b) upplýsinganna sem tilgreindar eru í 29. og 30. gr.,
 - c) eftir því sem við á, upplýsinga um forsendurnar sem notaðar eru við útreikning á fjárhæðum í formi lífeyris, einkum að því er varðar lífeyrisiðgjöld, tegund veitanda og tímalengd lífeyrisins,
 - d) upplýsinga um fjárhæð réttindagreiðslna ef um er að ræða starfslok.
2. Að því er varðar kerfi þar sem sjóðfélagar bera áhættu vegna fjárfestinga og þar sem fjárfestingarvalkostur er lagður á sjóðfélaga með sérstakri reglu sem tekin er fram í lífeyriskerfinu skal í greinargerðinni um lífeyrisréttindi tilgreina hvar unnt sé nálgast viðbótarupplýsingar.

3. KAFLI

Aðrar upplýsingar og skjöl sem leggja skal fram

41. gr.

Upplýsingar sem ber að veita væntanlegum sjóðfélögum

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri tryggji að væntanlegir sjóðfélagar sem eru ekki sjálfkrafa skráðir í lífeyriskerfi séu, áður en þeir skrá sig í það lífeyriskerfi, upplýstir um:
 - a) alla valkosti sem skipta máli og sem þeim stendur til boða, m.a. fjárfestingarkosti,

- b) séreinkenni lífeyriskerfisins sem skipta máli, m.a. um tegund lífeyrisins,
- c) upplýsingar um hvort og hvernig hugað sé að þáttum á sviði umhverfismála, loftslags- og félagsmála og að stjórnunaráttum fyrirtækja í fjárfestingarstefnunni og
- d) hvar unnt sé að nálgast frekari upplýsingar.

2. Ef sjóðfélagar bera áhættu af fjárfestingum eða geta tekið ákvarðanir um fjárfestingar skal veita væntanlegum sjóðfélögum upplýsingar um fyrri frammistöðu fjárfestinga sem tengjast lífeyriskerfinu að minnsta kosti fimm ár aftur í tímann eða öll þau ár sem kerfið hefur verið starfrækt ef það er skemur en fimm ár og upplýsingar um uppbyggingu kostnaðar sem sjóðfélagar og lífeyrisþegar bera.

3. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri tryggji að væntanlegir sjóðfélagar sem eru sjálfkrafa skráðir í lífeyriskerfi séu strax að lokinni skráningu upplýstir um:

- a) alla valkosti sem skipta máli og sem þeim stendur til boða, m.a. fjárfestingarkosti,
- b) séreinkenni lífeyriskerfisins sem skipta máli, m.a. um tegund lífeyrisins,
- c) upplýsingar um hvort og hvernig hugað sé að þáttum á sviði umhverfismála, loftslags- og félagsmála og að stjórnunaráttum fyrirtækja í fjárfestingarstefnunni og
- d) hvar unnt sé að nálgast frekari upplýsingar.

42. gr.

Upplýsingar sem ber að veita sjóðfélögum í aðdraganda lífeyristöku

Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu, til viðbótar við greinargerðina um lífeyrisréttindi, afhenda sérhverjum sjóðfélaga upplýsingar um útgreiðslukosti sem eru í boði við töku lífeyris, tímanlega áður en hann nær lífeyrisaldri sem tilgreindur er í a-lið 1. mgr. 39. gr., eða að beiðni sjóðfélagans.

43. gr.

Upplýsingar sem ber að veita lífeyrisþegum á útgreiðslutímabilinu

1. Aðildarríkin skulu gera kröfu um að stofnanir um starfstengdan lífeyri veiti lífeyrisþegum reglulega upplýsingar um væntanlegan lífeyri og samsvarandi útgreiðslukosti.
2. Stofnanir um starfstengdan lífeyri skulu upplýsa lífeyrisþega án tafar eftir að tekin hefur verið ákvörðun sem leiðir til lækkunar á væntanlegum lífeyri og þremur mánuðum áður en þeirri ákvörðun er hrundið í framkvæmd.
3. Aðildarríkin skulu, þegar lífeyrisþegar bera verulega áhættu af fjárfestingum á útgreiðslutímabilinu, tryggja að lífeyrisþegum berist viðeigandi upplýsingar með reglubundnum hætti.

44. gr.

Viðbótarupplýsingar sem ber að veita sjóðfélögum og lífeyrisþegum samkvæmt beiðni

Stofnun um starfstengdan lífeyri skal, að beiðni sjóðféлага, lífeyrisþega eða fulltrúa þeirra, veita eftirfarandi upplýsingar:

- a) ársreikningana og ársskýrslurnar, sem um getur í 29. gr., eða, ef stofnun um starfstengdan lífeyri ber ábyrgð á fleiri en einu kerfi, þá ársreikninga og þær ársskýrslur sem tengjast tilteknu lífeyriskerfi,

- b) greinargerð um meginreglur um fjárfestingarstefnu, sem um getur í 30. gr.,
- c) allar frekari upplýsingar um forsendurnar sem eru notaðar til að gera spárnar sem um getur í d-lið 1. mgr. 39. gr.

V. BÁLKUR

VARFÆRNISEFTIRLIT

1. KAFLI

Almennar reglur um varfærnisefirlit

45. gr.

Meginmarkmiðið með varfærnisefirliti

1. Meginmarkmiðið með varfærnisefirliti er að vernda réttindi sjóðfélaga og lífeyrisþega og að tryggja stöðugleika og styrk stofnana um starfstengdan lífeyri.
2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að lögbærum yfirvöldum séu veitt öll nauðsynleg úrræði og að þau búi yfir viðeigandi sérþekkingu, getu, og umboði til að ná fram meginmarkmiðinu með eftirliti sem um getur í 1. mgr.

46. gr.

Umfang varfærnisefirlits

Aðildarríkin skulu sjá til þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri falli undir varfærnisefirlit, m.a. eftirlit með eftirfarandi, eftir því sem við á:

- a) skilyrðum varðandi rekstur,
- b) tryggingaskuld,
- c) fjármögnun tryggingaskuldar,
- d) lögbodnu eigin fé,
- e) raunverulegu gjaldþoli,
- f) lágmarksgjaldþoli,
- g) fjárfestingarreglum,
- h) fjárfestingarstýringu,
- i) stjórnkerfi og
- j) upplýsingum sem ber að veita sjóðfélögum og lífeyrisþegum.

47. gr.

Almennar meginreglur um varfærnisefirlit

1. Lögbær yfirvöld í heimaaðildarríkinu skulu bera ábyrgð á varfærnisefirliti með stofnunum um starfstengdan lífeyri.
2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að eftirlit byggist á framsýnni og áhættugrundvallaðri nálgun.
3. Eftirlit með stofnunum um starfstengdan lífeyri skal vera viðeigandi samsetning af starfsemi utan vettvangs og vettvangs-sköðunum.

4. Eftirlitsheimildum skal beita tímanlega og í réttu hlutfalli við stærð, eðli og umfang starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri og það hversu flókin hún er.
5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að lögbær yfirvöld taki tilhlýðilegt tillit til hugsanlegra áhrifa aðgerða þeirra á stöðugleika fjármálakerfisins í Sambandinu, einkum þegar um neyðarástand er að ræða.

48. gr.

Vald lögbærra yfirvalda til íhlutunar og skyldur þeirra

1. Lögbær yfirvöld skulu krefjast þess að sérhver stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra búi yfir traustu stjórnunar- og bókhaldsfyrirkomulagi og fullnægjandi innra eftirlitskerfi.
2. Með fyrirvara um eftirlitsheimildir lögbærra yfirvalda og rétt aðildarríkja til að kveða á um og beita viðurlögum á sviði refsiréttar skulu aðildarríkin sjá til þess að lögbær yfirvöld þeirra geti beitt stjórnsluviðurlögum og öðrum ráðstöfunum sem gilda um öll brot á landsákvæðum sem hrinda þessari tilskipun í framkvæmd og gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þeim sé framfylgt. Aðildarríkin skulu tryggja að stjórnsluviðurlög þeirra og aðrar ráðstafanir séu skilvirkar, í réttu hlutfalli við brotið og hafi varnaðaráhrif.
3. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða að mæla ekki fyrir um reglur um stjórnsluviðurlög samkvæmt þessari tilskipun vegna brota sem falla undir refsiviðurlög samkvæmt landslögum þeirra. Í því tilviki skulu aðildarríki tilkynna framkvæmdastjórninni um viðkomandi hegningarlagaákvæði.
4. Aðildarríki skulu tryggja að lögbær yfirvöld birti, án ótilhlýðilegrar tafar, öll stjórnsluviðurlög eða aðrar ráðstafanir sem beitt hefur verið vegna brota á landsákvæðunum sem leiða þessa tilskipun í lög og sem engin kæra hefur verið lögð fram tímanlega vegna, þ.m.t. upplýsingar um tegund og eðli brotsins og deili á aðilunum sem bera ábyrgð á því. Ef lögbært yfirvald telur að birting auðkenna lögaðilanna eða auðkenna einstaklinganna eða persónuupplýsinga sé ekki í réttu hlutfalli við tilefnið í framhaldi af mati á einstökum tilvikum, sem gert er út frá meðalhófsreglu fyrir birtingu á slíkum gögnum, eða ef birtingin teflir stöðugleika fjármálamarkaða eða yfirstandandi rannsókn í tvísýnu, geta lögbær yfirvöld ákveðið að fresta birtingu, birta ekki, eða birta viðurlögin nafnlaust.
5. Ákvörðun um að banna starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri eða takmarka hana skal ítarlega rökstudd og tilkynnt hlutaðeigandi stofnun um starfstengdan lífeyri. Einnig skal tilkynna Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni um þá ákvörðun og skal hún miðla henni til allra lögbærra yfirvalda ef um er að ræða starfsemi sem nær yfir landamæri eins og um getur í 11. gr.
6. Lögbær yfirvöld geta einnig takmarkað eða bannað frjálsa ráðstöfun stofnunar um starfstengdan lífeyri á eignum sínum, einkum þegar:
 - a) stofnun um starfstengdan lífeyri hefur ekki getað myndað fullnægjandi tryggingaskuld vegna starfseminnar í heild eða á ekki nógar eignir til að standa undir tryggingaskuldinni,
 - b) stofnun um starfstengdan lífeyri á ekki skyldubundinn viðbótarsjóð.
7. Í því skyni að verja hagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega er lögbærum yfirvöldum heimilt að flytja það vald, sem aðilar sem reka stofnun um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða sem veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra hafa í samræmi við lög heimaaðildarríkisins, að öllu leyti eða að hluta, til sérstaks fulltrúa sem er hæfur til að fara með þetta vald.
8. Lögbær yfirvöld geta bannað eða takmarkað starfsemi stofnunar um starfstengdan lífeyri sem er skráð eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, einkum ef:
 - a) stofnun um starfstengdan lífeyri stendur ekki nægilega vel vörð um hagsmuni sjóðfélaga og lífeyrisþega kerfisins,
 - b) stofnun um starfstengdan lífeyri uppfyllir ekki lengur skilyrði fyrir rekstri,
 - c) stofnun bregst alvarlega skyldum sem á henni hvíla samkvæmt gildandi reglum,

- d) í því tilviki að starfsemi fari fram yfir landamæri, stofnun um starfstengdan lífeyri virðir ekki kröfur samkvæmt félagsmála- og vinnulöggjöf í gistiðildarríkinu sem eiga við um starfstengd lífeyriskerfi.
9. Aðildarríkin skulu tryggja að hægt sé að áfrýja til dómstóla öllum ákvörðunum sem teknar eru um stofnun um starfstengdan lífeyri samkvæmt lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.

49. gr.

Eftirlitsferlar

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi nauðsynlegar heimildir til að endurskoða stefnu, vinnslu og skýrslu- gjafaraðferðir sem stofnanir um starfstengdan lífeyri hafa komið á fót til að fara að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem voru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun, að teknu tilliti til stærðar, eðlis og umfangs starfsemi stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri og flækjustigs hennar.

Í þeirri endurskoðun skal taka tillit til þeirra kringumstæðna sem stofnanir um starfstengdan lífeyri starfa í og, ef við á, aðila sem annast útvistað lykilstarfssvið eða aðra starfsemi fyrir þær. Endurskoðunin skal ná yfir eftirfarandi þætti:

- mat á gæðakröfum sem tengjast stjórnkerfinu,
 - mat á áhættu sem stofnun um starfstengdan lífeyri stendur frammi fyrir,
 - mat á getu stofnunar um starfstengdan lífeyri til að meta og stjórna þeirri áhættu.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld ráði yfir vöktunartækjum, m.a. álagsprófum, sem gera þeim kleift að greina versnandi fjárhagsleg skilyrði í stofnun um starfstengdan lífeyri og fylgjast með hvernig ráðin er bót á þeim.
3. Lögbær yfirvöld skulu hafa tilskildar heimildir til að krefjast þess að stofnanir um starfstengdan lífeyri ráði bót á veikleikum eða ágöllum sem koma í ljós í eftirlitsferlinu.
4. Lögbær yfirvöld skulu ákveða lágmarkstíðni og umfang endurskoðunarinnar og matsins sem mælt er fyrir um í 1. mgr. með hliðsjón af stærð, eðli og umfangi starfsemi viðkomandi stofnunar um starfstengdan lífeyri og flækjustigi hennar.

50. gr.

Upplýsingar sem ber að veita lögbærum yfirvöldum

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld hafi, að því er varðar allar stofnanir um starfstengdan lífeyri sem eru skráðar eða veitt hefur verið starfsleyfi fyrir á yfirráðasvæðum þeirra, nauðsynlegar heimildir og úrræði til að:

- krefjast þess að stofnunin um starfstengdan lífeyri, stjórn, framkvæmdastjórn eða eftirlitsstjórn stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eða aðilar sem stýra stofnun um starfstengdan lífeyri í reynd eða annast lykilstarfssvið til að veita hvenær sem er upplýsingar um öll viðskiptaleg málefni eða framsenda öll viðskiptaskjöl,
- hafa eftirlit með tengslum milli stofnunar um starfstengdan lífeyri og annarra félaga eða milli stofnana um starfstengdan lífeyri þegar þær útvista lykilstarfssviðum eða annarri starfsemi til þessara félaga eða stofnana um starfstengdan lífeyri, ásamt allri annarri endurútvistun síðar meir, sem hefur áhrif á fjárhagsstöðu stofnunarinnar um starfstengdan lífeyri eða skiptir verulegu máli vegna skilvirks eftirlits,
- fá eftirfarandi skjöl: mat á eigin áhættu, yfirlýsingu um meginreglur um fjárfestingarstefnu, ársreikninga og ársskýrslur og öll önnur skjöl sem nauðsynleg eru vegna eftirlits með starfsemi,
- mæla fyrir um hvaða skjöl séu mikilvæg vegna eftirlits, m.a.:
 - innri árshlutaskýrslur,
 - tryggingafræðilegt virðismat og ítarlegar forsendur þess,

- iii. kannanir á eignum og skuldbindingum
 - iv. staðfesting á því að stofnunin fylgi meginreglum um fjárfestingarstefnu,
 - v. staðfesting á því að framlög hafi verið greidd samkvæmt áætlun,
 - vi. skýrslur þeirra einstaklinga sem bera ábyrgð á endurskoðun ársreikninganna sem um getur í 29. gr.,
- e) annast vettvangsskoðun á athafnasvæði stofnunar um starfstengdan lífeyri og, eftir því sem við á, útvistaðri og allri endurútvistaðri starfsemi síðar meir til að ganga úr skugga um hvort starfsemin fari fram í samræmi við eftirlitsreglur,
- f) óska hvenær sem er eftir upplýsingum frá stofnunum um starfstengdan lífeyri um útvistaða starfsemi og alla endurútvistaða starfsemi síðar meir.

51. gr.

Gagnsæi og ábyrgð

1. Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld sinni þeim verkefnum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun á gagnsæjan, óháðan og ábyrgan hátt, að teknu tilhlýðilegu tilliti til verndar trúnaðarupplýsinga.
2. Aðildarríkin skulu tryggja að eftirfarandi upplýsingar séu birtar opinberlega:
 - a) texti laga, reglugerða og stjórnsýslureglna og almennar leiðbeiningar á sviði starfstengdra lífeyriskerfa og upplýsingar um hvort aðildarríkið kjósi að beita þessari tilskipun í samræmi við 4. og 5. gr.,
 - b) upplýsingar um eftirlitsferlið eins og sett er fram í 49. gr.,
 - c) samanlögð tölfræðileg gögn um lykilkætti við beitingu eftirlitsreglnanna,
 - d) meginmarkmið varfærnisefirlits og upplýsingar um helstu starfssvið og starfsemi lögbærra yfirvalda,
 - e) reglur um stjórnsýsluviðurlög og aðrar ráðstafanir sem gilda um brot á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun.
3. Aðildarríkin skulu tryggja að þau ráði yfir og beiti gagnsæjum verklagsreglum um tilnefningu og brottvikningu þeirra sem sæti eiga í stjórnun og framkvæmdaráðum lögbærra yfirvalda þeirra.

2. KAFLI

Þagnarskylda og upplýsingaskipti

52. gr.

Þagnarskylda

1. Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur til að tryggja að allir þeir sem vinna fyrir eða hafa unnið fyrir lögbær yfirvöld, sem og endurskoðendur og sérfræðingar sem koma fram fyrir hönd þessara yfirvalda, séu bundnir þagnarskyldu. Með fyrirvara um mál sem falla undir hegningarlög skulu þessir aðilar ekki skýra neinum einstaklingum eða yfirvöldum frá trúnaðarmálum sem þeir öðlast vitneskju um við skyldustörf sín nema um sé að ræða ágríp eða samantekt af því tagi að ekki sé unnt að bera kennsl á einstakar stofnanir um starfstengdan lífeyri.
2. Aðildarríkin geta, þrátt fyrir 1. mgr., heimilað að skýrt sé frá trúnaðarupplýsingum í málum sem heyra undir einkamálarétt eða verslunarrétt ef lífeyriskerfi hefur verið tekið til slítameðferðar.

53. gr.

Notkun trúnaðarupplýsinga

Aðildarríkin skulu tryggja að lögbær yfirvöld, sem fá vitneskju um trúnaðarmál samkvæmt þessari tilskipun, notfæri sér hana einungis við skyldustörf sín og í eftirfarandi tilgangi:

- a) til að kanna hvort stofnanir um starfstengdan lífeyri uppfylli skilyrði um að hefja og reka starfsemi á sviði starfstengds lífeyris áður en þær taka til starfa.
- b) til að auðvelda eftirlit með starfsemi stofnana um starfstengdan lífeyri, þ.m.t. eftirlit með tryggingaskuldum, gjaldþoli, stjórnkerfi og upplýsingum sem sjóðfélögum og lífeyrisþegum eru veittar,
- c) til að leggja á ráðstafanir til úrbóta, m.a. stjórnsýsluviðurlög,
- d) til að birta lykilframmistöðuvísa fyrir allar einstakar stofnanir um starfstengdan lífeyri sem geta aðstoðað sjóðfélaga og lífeyrisþega við að taka fjárhagslegar ákvarðanir varðandi lífeyri þeirra, ef innlend löggjöf heimilar það,
- e) í tengslum við áfrýjun á ákvörðunum lögbærra yfirvalda sem voru teknar í samræmi við ákvæðin sem sett eru til að lögleiða þessa tilskipun,
- f) í málarekstri varðandi ákvæðin sem sett eru til að lögleiða þessa tilskipun.

54. gr.

Rannsóknarheimild Evrópuþingsins

Ákvæði 52. og 53. gr. skulu vera með fyrirvara um rannsóknarheimild sem Evrópuþinginu er falið með 226. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins.

55. gr.

Upplýsingaskipti milli yfirvalda

1. Ákvæði 52. og 53. gr. skulu ekki útiloka neitt af eftirfarandi:
 - a) upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda í sama aðildarríki þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu,
 - b) upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda í mismunandi aðildarríkjum þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu,
 - c) upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda þegar þau gegna eftirlitshlutverki sínu og einhverra af eftirtöldum aðilum sem eru staðsettir í sama aðildarríki:
 - i. yfirvalda sem annast eftirlit með aðilum á fjármálasviði og öðrum fjármálastofnunum og yfirvalda sem annast eftirlit með fjármálamörkuðum,
 - ii. yfirvalda eða aðila sem bera ábyrgð á að viðhalda stöðugleika fjármálakerfisins í aðildarríkjum með því að beita þjóðhagsvarúðarreglum,
 - iii. aðila sem hafa afskipti af slitum lífeyriskerfis og öðrum sambærilegum málum,
 - iv. endurskipulagningaraðila eða -yfirvalda sem miða að því að vernda stöðugleika fjármálakerfisins,
 - v. aðila sem bera ábyrgð á framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar á reikningum stofnana um starfstengdan lífeyri, váttryggingafélaga og annarra fjármálastofnana,
 - d) birtingu nauðsynlegra upplýsinga til handa stofnunum sem stjórna slitameðferð lífeyriskerfis til að þær geti gegnt starfi sínu.

2. Upplýsingar, sem yfirvöld, stofnanir og aðilar sem um getur í 1. mgr. fá, skulu háðar reglum um þagnarskyldu sem mælt er fyrir um í 52. gr.
3. Ákvæði 52. og 53. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríki heimili upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og einhverra eftirfarandi aðila:
 - a) yfirvalda sem eru ábyrg fyrir eftirliti með stofnunum sem tengjast félagsslitum lífeyriskerfa og annarri sambærilegri meðferð,
 - b) yfirvalda sem annast eftirlit með aðilum sem falin er lögboðin endurskoðun reikninga stofnana um starfstengdan lífeyri, váttryggingafélaga og annarra fjármálastofnana,
 - c) óháðra tryggingafræðinga stofnana um starfstengdan lífeyri sem annast eftirlit með þeim stofnunum um starfstengdan lífeyri, svo og stofnana sem eru ábyrgar fyrir eftirliti með þessum tryggingafræðingum.

56. gr.

Sending upplýsinga til seðlabanka, yfirvalda á sviði peningamála, evrópskra eftirlitsyfirvalda og Evrópska kerfisáætturáðsins

1. Ákvæði 52. gr. og 53. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að lögbært yfirvald sendi eftirfarandi aðilum upplýsingar varðandi framkvæmd verkefna þeirra:
 - a) seðlabönkum og öðrum stofnunum sem gegna svipuðu hlutverki sem yfirvöld á sviði peningamála,
 - b) öðrum opinberum yfirvöldum sem bera ábyrgð á eftirliti með greiðslukerfum, eftir því sem við á,
 - c) Evrópska kerfisáætturáðinu, Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni, Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. °1093/2010⁽¹⁶⁾ og Evrópsku eftirlitsstofnuninni (Evrópsku verðbréfamarkaðseftirlitsstofnuninni) sem komið var á fót með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. °1095/2010⁽¹⁷⁾.
2. Ákvæði 55. gr. til 58. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að yfirvöldin eða aðilarnir sem um getur í a-, b- og c-lið 1. mgr. þessarar greinar komi á framfæri við lögbær yfirvöld upplýsingum sem þau gætu þurft á að halda með tilliti til 53. gr.
3. Upplýsingarnar, sem tekið er við í samræmi við 1. og 2. mgr., skulu falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem settar eru fram í þessari tilskipun.

57. gr.

Upplýsingar sem veittar eru stjórnarskrifstofum sem bera ábyrgð á fjármálaggjöf

1. Ákvæði 52. gr. (1. mgr.), 53. gr. og 58. gr. (1. mgr.) skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin leyfi miðlun trúnaðarupplýsinga milli lögbærra yfirvalda og annarra deilda stjórnarskrifstofa sem bera ábyrgð á framfylgd löggjafar um eftirlit með stofnunum um starfstengdan lífeyri, lánastofnunum, fjármálastofnunum, fjárfestingarþjónustu og váttryggingafélögum eða eftirlitsmönnum, sem koma fram fyrir hönd þessara deilda.

Slíkar upplýsingar má aðeins veita þegar þess er þörf vegna varfærniseftlits, forvarna og skilamedferðar stofnana um starfstengdan lífeyri sem stefna í greiðsluþrot. Einstaklingar sem hafa aðgang að upplýsingunum skulu, með fyrirvara um 2. mgr. þessarar greinar, falla undir kröfur um þagnarskyldu sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem settar eru í þessari tilskipun. Þó skulu aðildarríkin kveða á um að upplýsingarnar sem fengust skv. 55. gr. og upplýsingar sem var aflað með sannpröfun á staðnum megi aðeins veita með skýlausu samþykki lögbærra yfirvaldsins sem veitti upplýsingarnar eða lögbæra yfirvaldi aðildarríkisins þar sem sannpröfunin á staðnum fór fram.

⁽¹⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska bankaftirlitsstofnunin), um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og niðurfellingu ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2009/78/EB (Stj.úð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 12).

⁽¹⁷⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1095/2010 frá 24. nóvember 2010 um að koma á fót evrópskri eftirlitsstofnun (Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin) um breytingu á ákvörðun nr. 716/2009/EB og um niðurfellingu á ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2009/77/EB (Stj.úð. ESB L 331, 15.12.2010, bls. 84).

2. Aðildarríkin geta heimilað að rannsóknarnefndum þingsins í aðildarríki þeirra eða endurskoðunarrétti í aðildarríki þeirra og öðrum einingum sem stýra rannsóknum í aðildarríki þeirra sé greint frá trúnaðarupplýsingum sem tengjast varfærnisefirliti með stofnunum um starfstengdan lífeyri, ef öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:

- a) einingarnar hafi valdheimild samkvæmt landslögum til að rannsaka eða athuga gaumgæfilega aðgerðir yfirvalda sem bera ábyrgð á eftirliti með stofnunum um starfstengdan lífeyri eða á lögum um slíkt eftirlit,
- b) upplýsingarnar séu algjörlega nauðsynlegar til að beita valdheimildinni sem um getur í a-lið,
- c) einstaklingarnir, sem hafa aðgang að upplýsingunum, falli undir kröfur um þagnarskyldu samkvæmt landslögum sem eru að minnsta kosti jafngildar þeim sem settar eru fram í þessari tilskipun,
- d) aðeins sé heimilt, þegar upplýsingarnar eru upprunnar í öðru aðildarríki, að afhenda þær með skýlausu samþykki lögbærra yfirvalda sem afhentu þær og einungis til þeirra nota sem sömu yfirvöld hafa gefið samþykki fyrir.

58. gr.

Skilyrði fyrir upplýsingaskiptum

1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar skipti á upplýsingum skv. 55. gr., miðlun upplýsinga skv. 56. gr. og birtingu upplýsinga skv. 57. gr., krefjast þess að eftirtöldum skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) skipti, miðlun eða birting upplýsinga skal fara fram vegna tilsjónar eða eftirlits,
- b) upplýsingarnar sem fengnar eru skulu háðar kröfu um þagnarskyldu svo sem mælt er fyrir um í 52. gr.,
- c) séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki skulu þær ekki afhentar án skýlauss samþykkis lögbærs yfirvalds þaðan sem þær eru upprunnar, og þá einungis til þeirra nota sem sama yfirvald hefur gefið samþykki fyrir.

2. Ákvæði 53. gr. skulu ekki koma í veg fyrir að aðildarríkin geti, með það að markmiði að auka stöðugleika fjármálakerfisins og gera það heilsteyptara, leyft skipti á upplýsingum milli lögbærra yfirvalda og yfirvalda eða stofnana sem hafa það hlutverk að ljósra upp um og rannsaka brot á félagarétti sem gildir um aðildarfyrtæki.

Aðildarríkin sem beita ákvæði fyrstu undirgreinar skulu krefjast þess að eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt hið minnsta:

- a) upplýsingarnar verða að vera ætlaðar til uppljóstrana og rannsókna eins og um getur í a-lið 2. mgr. 57. gr.,
- b) upplýsingar sem fengnar eru skulu háðar skilyrðum um þagnarskyldu svo sem mælt er fyrir um í 52. gr.,
- c) séu upplýsingarnar upprunnar í öðru aðildarríki skulu þær ekki afhentar án skýlauss samþykkis lögbærs yfirvalds þaðan sem þær eru upprunnar, og þá einungis til þeirra nota sem sama yfirvald hefur gefið samþykki fyrir.

3. Ef svo ber undir í aðildarríki að yfirvöld eða stofnanir, sem um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr., njóta við uppljóstranir eða rannsóknir sínar aðstoðar einstaklinga, sem hafa verið tilnefndir í þessu skyni vegna sérþekkingar sinnar en starfa ekki á vegum hins opinbera, skulu hugsanleg upplýsingaskipti, sem kveðið er á um í 2. mgr. 57. gr., gilda.

59. gr.

Varfærnisákvæði í landslögum

1. Aðildarríkin skulu leggja fram skýrslu til Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðæftirlitsstofnunarinnar um varfærnisákvæði í landslögum sem varða svið starfstengdra lífeyriskerfa sem falla ekki undir landsbundna félagsmála- og vinnulöggjöf um skipulag lífeyriskerfa sem um getur í 1. mgr. 11. gr.

2. Aðildarríkin skulu reglulega uppfæra þessar upplýsingar og eigi sjaldnar en á 2 ára fresti og skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin gera þessar upplýsingar aðgengilegar á vefsetri sínu.

VI. BÁLKUR

LOKAÁKVÆÐI

60. gr.

Samstarf milli aðildarríkja, framkvæmdastjórnarinnar og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar

1. Aðildarríkin skulu tryggja með viðeigandi hætti að beiting þessarar tilskipunar sé samræmd með reglulegum skiptum á upplýsingum og reynslu í því skyni að þróa bestu starfsvenjur á þessu sviði og nánara samstarf með þátttöku aðila vinnu-markaðarins, eftir því sem við á, og skulu á þann hátt koma í veg fyrir röskun á samkeppni og skapa aðstæður sem nauðsynlegar eru fyrir snurðulausa félagsaðild yfir landamæri.
2. Framkvæmdastjórnin og lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu hafa nána samvinnu í því skyni að auðvelda eftirlit með rekstri stofnana um starfstengdan lífeyri.
3. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu starfa með Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni, að því er þessa tilskipun varðar, í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1094/2010 og skulu án tafar veita Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnuninni allar nauðsynlegar upplýsingar til að hún geti rækt skyldur sínar samkvæmt þessari tilskipun og samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1094/2010, í samræmi við 35. gr. þeirrar reglugerðar.
4. Hvert aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina og Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunina um öll meiri háttar vandkvæði sem upp kunna að koma við framkvæmd þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin og lögbær yfirvöld hlutaðeigandi aðildarríkja skulu skoða slík vandkvæði eins fljótt og auðið er til þess að finna viðeigandi lausn.

61. gr.

Vinnsla persónuupplýsinga

Að því er varðar vinnslu persónuupplýsinga innan ramma þessarar tilskipunar skulu stofnanir um starfstengdan lífeyri og lögbær yfirvöld sinna verkefnum sínum að því er varðar þessa tilskipun í samræmi við reglugerð (ESB) 2016/679. Að því er varðar vinnslu Evrópsku váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunarinnar á persónuupplýsingum innan ramma þessarar tilskipunar skal Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnunin fara að reglugerð (EB) nr. 45/2001.

62. gr.

Mat og endurskoðun

1. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 13. janúar 2023, endurskoða þessa tilskipun og gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um framkvæmd hennar og árangur.
2. Endurskoðunin, sem um getur í 1. mgr., skal einkum taka til athugunar:
 - a) hvort þessi tilskipun sé fullnægjandi út frá varfærnis- og stjórnunarsjónarmiði,
 - b) starfsemi sem nær yfir landamæri,
 - c) reynsluna sem fengist hefur af beitingu þessarar tilskipunar og áhrif hennar á stöðugleika stofnana um starfstengdan lífeyri,
 - d) greinargerðina um lífeyrisréttindi.

63. gr.

Breyting á tilskipun 2009/138/EB

Tilskipun 2009/138/EB er breytt sem hér segir:

1) Í stað 7. liðar 13. gr. kemur eftirfarandi:

„7) „endurtryggingar“: eitt af eftirfarandi:

- a) starfsemi sem felst í því að taka á sig áhættu sem váttryggingarfélag, váttryggingarfélag í þriðja landi, endurtryggingarfélag eða endurtryggingarfélag í þriðja landi hefur látið frá sér,
- b) ef um er að ræða samtök váttryggjenda sem þekkt eru undir nafninu Lloyd's felst starfsemin í því að taka á sig áhættu, sem félagi í Lloyd's, váttryggingarfélag eða endurtryggingarfélag, þó ekki samtök váttryggjenda sem þekkt eru undir nafninu Lloyd's, hefur látið frá sér eða
- c) trygging endurtryggingafélags fyrir stofnun sem fellur undir gildissvið tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 (*),

(*) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/2341 frá 14. desember 2016 um starfsemi og eftirlit með stofnunum sem sjá um starfstengdan lífeyri (Stjttíð. ESB L 354, 23.12.2016, bls. 37).“

2) Eftirfarandi kemur í stað 15. mgr. 308. gr. b:

„15. Ef heimaaðildarríki hafa, við gildistöku þessarar tilskipunar, beitt ákvæðunum sem um getur í 4. gr. tilskipunar (ESB) 2016/2341 geta þessi heimaaðildarríki áfram beitt lögum og stjórnáslufyrirmælum sem þau hafa samþykkt í því skyni að fara að 1.–19. gr., 27.–30. gr., 32.–35. gr. og 37.–67. gr. tilskipunar 2002/83/EB í þeirri útgáfu sem var í gildi 31. desember 2015 á umbreytingartímabili sem rennur út 31. desember 2022.

Ef heimaaðildarríki beitir áfram þeim lögum og stjórnáslufyrirmælum skulu váttryggingafélög í því heimaaðildarríki reikna út gjaldþolskröfu sína sem samtölu af eftirfarandi:

- a) ígildis gjaldþolskröfu að því er varðar váttryggingastarfsemi þeirra, reiknað út án tillits til starfstengds lífeyris skv. 4. gr. tilskipunar (ESB) 2016/2341,
- b) gjaldþols að því er varðar starfstengdan lífeyri, reiknað út í samræmi við lög og stjórnáslufyrirmæli sem hafa verið samþykkt til að fara að ákvæðum 28. gr. tilskipunar 2002/83/EB.

Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember 2017, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um hvort framlengja eigi tímabilið sem um getur í fyrstu undirgrein, að teknu tilliti til breytinga á lögum Sambandsins og landslögum sem leiða af þessari tilskipun.“

64. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 13. janúar 2019. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafana.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Í þeim skal einnig vera yfirlýsing um að líta beri á tilvísanir í gildandi lögum og stjórnáslufyrirmælum í tilskipanirnar sem eru felldar niður með þessari tilskipun sem tilvísanir í þessa tilskipun. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun og hvernig setja eigi yfirlýsinguna fram.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

65. gr.

Niðurfelling

Tilskipun 2003/41/EB, eins og henni var breytt með tilskipununum sem tilgreindar eru í A-hluta I. viðauka er felld úr gildi frá og með 13. janúar 2019, með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna varðandi þá fresti til lögleiðingar og gildistökudagsetningar tilskipananna, sem eru tilgreindir í B-hluta I. viðauka.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina 2003/41/EB sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

66. gr.

Gildistaka.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

67. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 14. desember 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

M. SCHULZ

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

I. KORČOK

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

Niðurfelld tilskipun með skrá yfir síðari breytingar hennar

(sem um getur í 65. gr.)

Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/41/EB (Stjtið. ESB L 235, 23.9. 2003, bls. 10).	
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/138/EB (Stjtið. ESB L 335, 17.12. 2009, bls. 1).	Eingöngu 303. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2010/78/ESB (Stjtið. ESB L 331, 15.12. 2010, bls. 120).	Eingöngu 4. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB (Stjtið. ESB L 174, 1.7. 2011, bls. 1).	Eingöngu 62. gr.
Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/14/ESB (Stjtið. ESB L 145, 31.5. 2013, bls. 1).	Eingöngu 1. gr.

B-HLUTI

Skrá yfir fresti til að leiða í landslög og til beitingar

(sem um getur í 65. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar	Dagurinn þegar hún kemur til framkvæmda
2003/41/EB	23.9.2005	23.9.2005
2009/138/EB	31.3.2015	1.1.2016
2010/78/ESB	31.12.2011	31.12.2011
2011/61/ESB	22.7.2013	22.7.2013
2013/14/ESB	21.12.2014	21.12.2014

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Tilskipun 2003/41/EB	Þessi tilskipun
1. gr.	1. gr.
2. gr.	2. gr.
3. gr.	3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
a-liður 6. gr.	1. mgr. 6. gr.
b-liður 6. gr.	2. mgr. 6. gr.
c-liður 6. gr.	3. mgr. 6. gr.
d-liður 6. gr.	4. mgr. 6. gr.
e-liður 6. gr.	5. mgr. 6. gr.
f-liður 6. gr.	6. mgr. 6. gr.
	7. mgr. 6. gr.
g-liður 6. gr.	8. mgr. 6. gr.
h-liður 6. gr.	9. mgr. 6. gr.
i-liður 6. gr.	10. mgr. 6. gr.
j-liður 6. gr.	11. mgr. 6. gr.
	12. til 19. mgr. 6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
a-liður 1. mgr. 9. gr.	9. gr.
c-liður 1. mgr. 9. gr.	a-liður 1. mgr. 10. gr.
e-liður 1. mgr. 9. gr.	b-liður 1. mgr. 10. gr.
2. mgr. 9. gr.	2. mgr. 10. gr.
20. grein og 5. mgr. 9. gr.	11. gr.
	12. gr.
1.–5. mgr. 15. gr.	1. til 5. mgr. 13. gr.
6. mgr. 15. gr.	
16. gr.	14. gr.
17. gr.	15. gr.

Tilskipun 2003/41/EB	Þessi tilskipun
1. til 4. mgr. 17. gr. a	1. til 4. mgr. 16. gr.
5. mgr. 17. gr. a	
17. gr. b	17. gr.
17. gr. c	
17. gr. d	18. gr.
18. gr.	19. gr. 20. gr. 21. gr.
b-liður 1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 22. gr. 2. til 7. mgr. 22. gr. 23. gr. 24. gr. 25. gr. 26. gr. 27. gr. 28. gr.
10. gr.	29. gr.
12. gr.	30. gr.
4. mgr. 9. gr.	1. mgr. 31. gr. 2. til 7. mgr. 31. gr.
1. mgr. 19. gr.	32. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 19. gr.	1. mgr. 33. gr. 2. mgr. 33. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 19. gr.	3. mgr. 33. gr.
3. mgr. 19. gr.	4. mgr. 33. gr. 5. til 8. mgr. 33. gr. 34. gr. 35. gr. 36. gr.
f-liður 1. mgr. 9. gr.	1. mgr. 37. gr.
c-liður 4. mgr. 11. gr.	2. mgr. 37. gr.
b-liður 2. mgr. 11. gr.	3. mgr. 37. gr. 4. mgr. 37. gr. 38. gr. 39. gr. a- til c-liður 1. mgr. 40. gr.

Tilskipun 2003/41/EB	Þessi tilskipun
b-liður 4. mgr. 11. gr.	d-liður 1. mgr. 40. gr. 2. mgr. 40. gr. 41. gr. 42. gr.
5. mgr. 11. gr.	43. gr.
a-liður 2. mgr. 11. gr.	a-liður 44. gr.
3. mgr. 11. gr.	b-liður 44. gr. c-liður 44. gr. 45. gr. 46. gr. 47. gr.
1. mgr. 14. gr.	1. mgr. 48. gr.
Fyrsta undirgrein 2. mgr. 14. gr.	2. mgr. 48. gr. 3. til 5. mgr. 48. gr.
Önnur undirgrein 2. mgr. 14. gr.	6. mgr. 48. gr.
3. til 5. mgr. 14. gr.	7. til 9. mgr. 48. gr. 49. gr.
1. mgr. 13. gr.	50. gr.
2. mgr. 13. gr.	51. gr. 52. gr. 53. gr. 54. gr. 55. gr. 56. gr. 57. gr. 58. gr.
Fyrsta undirgrein 11. mgr. 20. gr.	1. mgr. 59. gr.
Önnur undirgrein 11. mgr. 20. gr.	2. mgr. 59. gr.
Þriðja og fjórða undirgrein 11. mgr. 20. gr.	
21. gr.	60. gr. 61. gr. 62. gr. 63. gr.
22. gr.	64. gr. 65. gr. 66. gr. 67. gr.